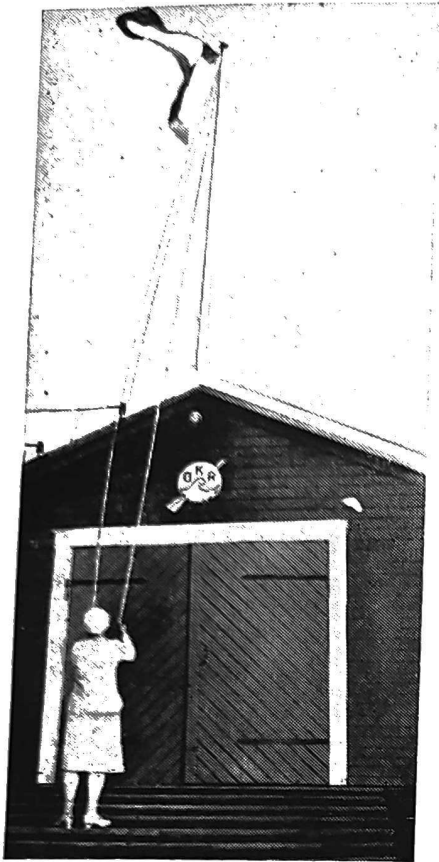

Oslo Kvinnelige Roklubb

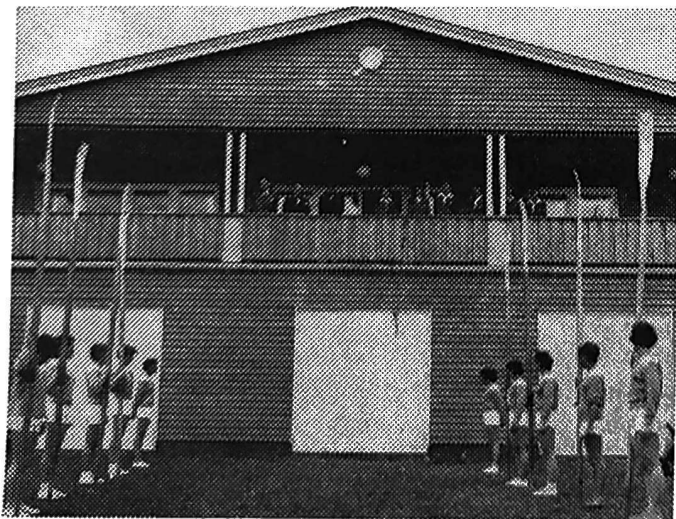
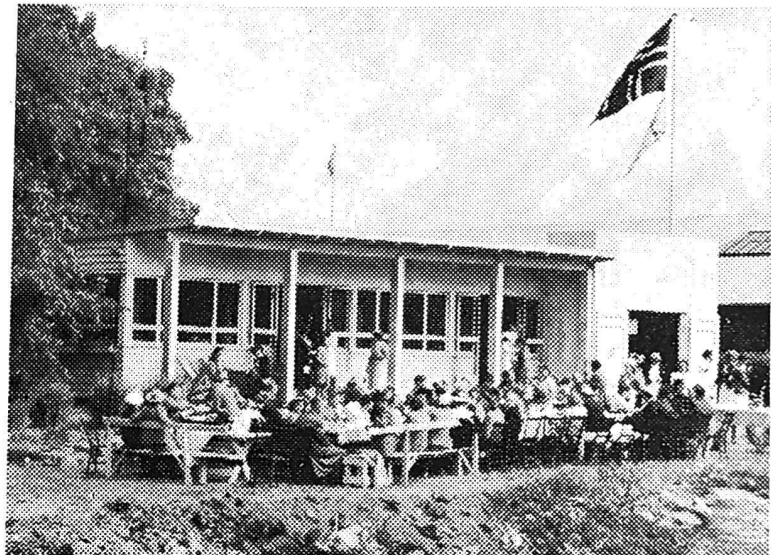
40 ÅR
1929—1969

*Fra
„Lille Herbern“*

*via
„Sjølyst“*

*til
„Maritim“*

Styret 1969

Sittende fra venstre: Elenor Whist, Ester Hjertø, Aimée Dethloff. Stående fra venstre: Inger Kjernsby, Bjørg Fabricius Hansen, Grethe Christiansen, Turid Lundhaug.

Representantskapet

Representantskapets medlemmer i jubileumsåret er: Harriet Hafsøe, Ellen Iversen, Alfild Weigner, Gerda Isaachsen, Astrid Rosenvinge, Ester Hjertø, Vera Pay formann, Astrid Heyerdahl Berg, Blanche Hodneland, Kari Bjorvatten, Ingrid Hansen, Lise Leschly, Kirsten Sture.

Forord

Noen fullstendig jubileumsberetning er vel egentlig ikke dette, den får vente til 50 års jubileet i 1979, men vi har forsøkt å samle endel stoff omkring det som har hendt siden 25-års boken ble utgitt.

En beretning som denne kan bare gi innblikk i enkelte av de begivenheter som har funnet sted. Noen vil kanskje savne spesielle navn, hendelser m. v., men bokkomiteen må tilgis slike utelatelser, da det er helt på det rene at skulle alle ønsker etterkommes, ville boken bli alt for omfattende.

Vi vil gjerne få takke alle de som har bistått bokkomiteen med stoff til boken, og håper at denne beretning vil gi et lite innblikk i klubblivet fra årene 1954—1969.

Til slutt en hjertelig takk til alle annonsører som har gjort det mulig for oss å utgi denne beretning.

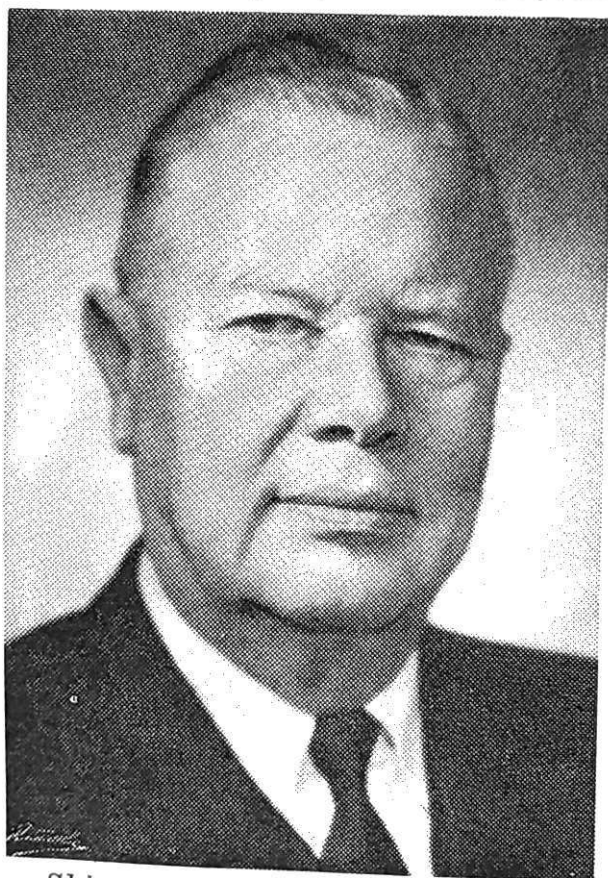
B o k k o m i t e n 1969

*Britt Schjetne Anne Marie Olafsen Toril Jensen
Mary Skjønhaug Ester Hjertø Inger Kjærnsby
Karin Glemming*

Fru Harriet Hafsøe, klubbens stifter.

Æres- medlemmer

Skipsreder Gunnar Hvattum †

Frøken Johanne Fornæs.

Harriet Hafsoe
12/6 1929—15/2 1932

Celina Schou
15/2 1932—16/2 1936

Ellen Iversen
16/2 1936—15/11 1945

*Klubbens
formenn
gjennom
40 år*

Alfhild Weigner
15/11 1945—13/11 1947

Gerda Isaachsen
13/11 1947—17/11 1949

Oddbjørg Hvinden
17/11 1949—14/11 1955
11/11 1958—12/11 1964

Astrid Gihbsson
14/11 1955—11/11 1958

Ester Hjertø
12/11 1964—

Oslo Kvinnelige Roklubbs hederstegn

Hederstegnet ble innstiftet den 12/6 1939 og er tildelt:

12/ 6 1939	Harriet Hafstøe
«	Celina Schou †
«	Ellen Iversen
«	Astrid Heyerdahl-Berg
11/ 6 1959	Liv Wilberg
14/11 1961	Oddbjørg Hvinden †
12/11 1964	Gunnar Hvattum †
12/ 6 1968	Ester Hjertø

Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing er tildelt

Bodil Vargdal	Mary Skjønhaug
Aimée Dethloff	Wenche Jacobsen
Berit Thorstensen	

Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull coxing er tildelt

Liv Wilberg
Aase Elgethun

Norges Idrettsforbunds 100 års jubileumsplakett med diplom

15/3 1961 Liv Wilberg

Oslo Idrettskrets diplom

1963	Liv Wilberg
1967	Ester Hjertø
«	Aimée Dethloff

Oddbjørg Hvindens minnepokal

Utdelles på O.K.R.'s generalforsamling til det medlem som i løpet av året har flest dugnadstimer i klubben.

1966	Mary Skjønhaug
1967	Britt Schjetne
1968	Britt Schjetne

O.K.R.'s jubileumsregatta 11. juli 1954

På klubbens generalforsamling 11. november 1953 foreslo formannen at klubben — som en del av 25 års jubileumsfeiringen — skulle arrangere en internasjonal regatta på Kjørbobanen.

Liv Wilberg som i tilfelle skulle stå som regattasjef, redegjorde for de utgifter man måtte regne med i denne forbindelse, og sa at i de fleste tilfeller gikk slike foretagender med underskudd.

Generalforsamlingen vedtok forslaget, og ga sitt samtykke til at klubben skulle betale inntil kr. 500 av et eventuelt underskudd. Fru Harriet Hafsøe, klubbens stifter, tilbød seg å betale resten. Dermed var startskuddet gitt, og Liv Wilberg erklærte seg villig til å påta seg arrangementet, samtidig som hun inntrengende anmodet racerroerne om å gå inn for treningen med liv og sjel.

De fleste hadde vel ventet til over nyttår — de gode forsetters tid — med å ta fatt, men Liv begynte med en gang. Datoen for regattaen ble satt til 11. juli hvis det kunne passe inn i Roforbundets terminliste, og ansøking om tillatelse sammen med forslag til innbydelse ble sendt N.R., som innvilget ansøkingen og godkjente datoen.

Arbeidet med å skaffe funksjonærer tok til i mai måned, og alle som ble spurt, var villige med en gang. I slutten av mai ble innbydelsene sendt ut til samtlige roklubber i Norge og til endel klubber i Sverige og Danmark, da fortrinnsvis dameklubbene. Sistnevnte fikk også spesielle brev.

Regattasjefen personlig.

Anmeldelsesfristen utløp 27/6, og til regattasjefens store glede strømmet anmeldelsene inn fra fjern og nær. Alle 3 Trondheims-klubbene meldte på lag, og selv Kristiansand ville være med. I 3 løp var deltagelsen så stor at det måtte uttagning til. Fra Sverige kom 1 og fra Danmark 2 damelag for deltagelse i uttrigger.

Trekningen foregikk samme kveld, trekningslisten ble stensilert og sendt ut neste dag.

Efterpå gikk det for fullt med utarbeidelse av programmer, bestilling av premier og medaljer, ordne med innkvartering av de utenlandske gjester, avtale med Bærum Roklub om utlegging av banemateriell etc., etc.

Regattasjefens kvalifikasjoner når det gjaldt regattaarrangement stod ikke tilbake for de mannlige roere. Det var ikke få trekninger hun hadde vært med på i Regattaforeningen for Hortenskapproingene og i Oslo Rokrets. Videre hadde hun mangeårig erfaring fra regatta-kontorene, så hun var fullt klar over hva der forlangtes, og satte seg det store mål at her skulle intet knirke, så sant det stod til henne, og den som kjenner Liv, vet at har hun satt seg et mål, er hun kvinnen for å gjennomføre det.

Så opprant da den store dag i strålende sol, og alt gikk prikkfritt etter programmet. Startene gikk hvert 10. min. med en presisjon som mang en regattaarrangør kunne misunne. Så vidt vites var dette den første og eneste regatta som helt og holdent er arrangert av en dameklubb.

Premieutdelingen fant sted på Kjørbo umiddelbart etter regattaen, og det var litt av et premiebord med bare engangspokaler og vårt klubbemblem stanset ut til medaljer.

Formannen og
regattasjefen ved
premiebordet.

Av H. Becker-Ericksen i Moss fikk vi kr. 500 til premier, og Gunnar Fjeld satte opp en pokal til den klubb som høstet flest premier. Takket være førstnevnte ble det intet underskudd, men et lite overskudd.

Til slutt takket regattasjefen samlige funksjonærer som hadde gjort sitt til at regattaen ble så vellykket, og som et minne fikk de klubbens 25-årsbok.

Mandag 12. juli 1954 skriver Aftenposten:

«Det er ingen tvil om at Oslo Kvinnelige Roklubb gjennomfører sin regatta på en fremragende måte, skriver presidenten i Norges Roforbund, Bernhard Christiansen, i programmet for jubileumskapproingen på Kjøbo i går. Og det er sikkert at han fikk rett. Det var et helt igjennom prikkfritt arrangement Liv Wilberg og hennes medarbeidere hadde fått i stand, og i dag kan de puste ut i trygg forvisning om at de kvinnelige roere er minst like gode arrangører som sine mannlige kolleger.»

Aug. K.

Arbeiderbladet 12. juli 1954:

«Det kan ikke sies annet enn rosende ord om arrangementet, som gikk helt knirkefritt. Det er sikkert ikke noen som føler seg tilsidesatt når vi nevner Liv Wilberg som primus motor i det hele. Ingen kan vel heller komme opp mot henne når det gjelder å vite og kunne alt om kapproinger, vi kan gjerne si mannlige roere innbefattet. Derfor gikk alt denne gangen efter programmet.»

K. M. B.

Om kvelden var det stor fest i klubbhuset innerst i Bestumkilen, hvor dansen gikk ut i de små timer. Damene fikk riktig svunget seg, for det var minst to kavalere på hver dame.

*Ester Hjertø
rosjef*

November 1953 til november 1954

O.K.R. 25 år! Dette preget hele våren og sommeren.

Åpningen av jubileumssesongen er behørig beskrevet i 25-årsboken.

Selve jubileet ble feiret med stor festivas i Rococo-salen på Grand Hotel lørdag 11. juni. Det var en minnerik dag og en helt igjennom vellykket fest. Som eneste æresgjest var til stede frk. Johanne Fornæs, Damernes Roklub Kb.havn. På festen ble klubbens stifter, fru Harriet Hafsoe, utnevnt til det første æresmedlem. Hennes «lillesøster», Liv Wilberg, i gamle dager kalt «Vesla», ble tildelt klubbens hederstegn. Klubbens «veteraner» ble også minnet og takket for deres innsats gjennom alle år, hvorefter de ble overrakt en sølvvase med klubbens merke og blomster til minne om klubbens «fødsel» for 25 år siden.

Neste dag — «Bursdagen» — ble feiret med en mottagelse i klubbhuset. Vi fikk en rekke morsomme og fine gaver, men høydepunktet på dagen var vel da Norske Studenters Roklubs formann, Sigurd Bang, tok med seg formannen ut på båtplassen og overrakte sin klubbs gave — en gammel, men helt nyoppusset sculler, og begeistringen var selvsagt stor.

*Fra mottagelsen
i klubbhuset*

Dermed var feiringen av jubileet slutt etter 2 dagers fest.

Den 11. juli sto klubben som arrangør av en internasjonal regatta, men denne del av jubileumsfeiringen er beskrevet et annet sted i denne bok.

Tilgangen av nye medlemmer var stor. Hele 38 begynnere fikk instruksjon. Når det gjelder racerroingen, hadde vi både innrigger- og

utriggerlag. Dessverre viste det seg at utriggerlaget ved flere regattaer ikke fikk starte på grunn av manglende konkurranse.

Til innrigger senior i Norgesmesterskapet — satte et av våre medlemmer opp et sølvfat — Oslo Kvinnelige Roklubbs Jubileumspokal. Damernes Roklub, Trondheim, tok det første nappet i denne i 1954.

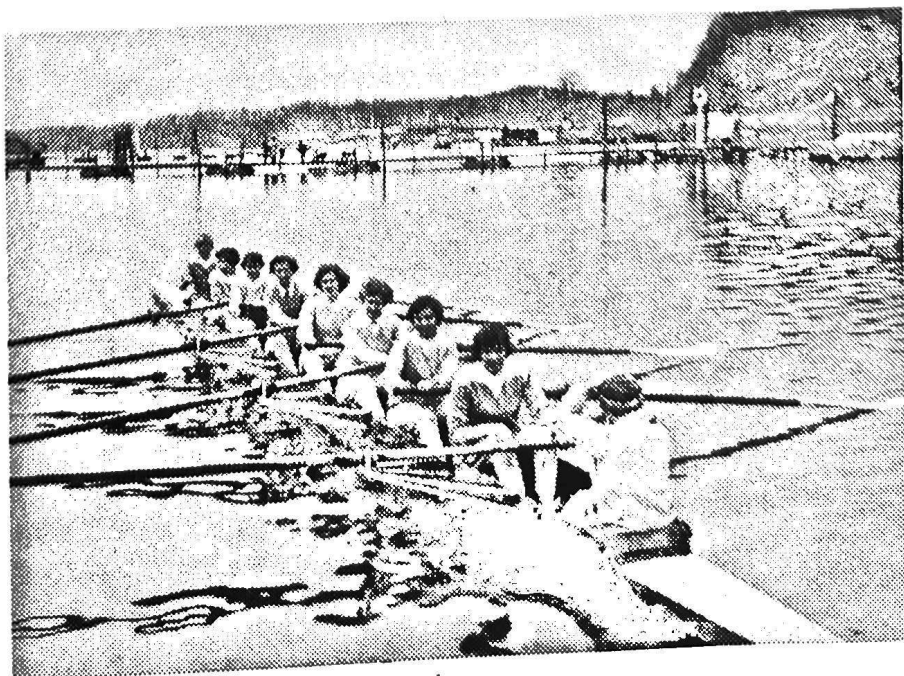
Liv Wilberg
viseformann

November 1955 til november 1958

På generalforsamlingen i 1955 ble jeg valgt som O.R.K.'s formann. Hittil hadde vi holdt til i vårt gamle klubbhus i Bestumkilen, selv om vi nok hadde hørt rykter om at hele Bestumkilen skulle bli opplagstomt for småbåter og at vi dessuten måtte vike for den nye strandpromenaden, var vi fullt klar over at vi måtte se oss etter et nytt sted å være.

Utbyggingen av Drammensveien gikk fortere enn vi egentlig hadde gjort regning med. Allerede våren 1956 begynte påfyllingen av Bestumkilen foran huset vårt. Hver gang vi kom ned til klubben, ble avstanden til vannet lengre og lengre. Vi startet imidlertid sesongen nokså optimistisk og ga ikke opp. Vi fikk båtene ut på vannet selv om dette kostet oss store anstrengelser. Våre konkurranseroere var vi så heldige å få plassert hos andre hjelpsomme roklubber.

Hele klubblivet begynte nå å stagnere på grunn av de vanskelige forhold vi var kommet opp i. Vi prøvet riktignok å holde klubben sammen så godt det lot seg gjøre, ved regelmessige styremøter og

*Norges første
kvinnelige åtter*

ukentlige sammenkomster for medlemmene i klubbhuset. Vi samlet også medlemmene på de tradisjonelle dager, som stilftelsedagen 12. juni, og det ble arrangert endel tilstelninger og danseaftener i klubbhuset.

I august 1956 var medlemmer av representantskapet sammen med formann og viseformann på befaring etter ny tomt, bl. a. på Maritim, Langvikbukten og Norangbukten. Representantskapet måtte stadig i disse år ta standpunkt til og deltok ivrig i forhandlingene og diskusjonene. Dengang så vi hva en slik «stabil nerve» betyr for en klubb.

Selv om livet i klubben stagnerte for de fleste av medlemmene, hadde styret en meget travel tid med forhandlinger i øst og vest. Vi hadde også til stadighet kontakt med de andre roklubber idet vi hadde endel av våre båter plassert i disse.

Byggekomité ble valgt, og denne besto av Oddbjørg Hvinden, formann, Gerda Isaachsen, sekretær, og de øvrige medlemmer var Liv Sigurdsen og jeg som klubbens formann. Det første byggemøte ble holdt 8/11 1956.

Vi kom nå i kontakt med arkitekt Elgethun som kom med utkast til det nye huset vi skulle bygge. Han hadde tidligere levert endel tegninger til roforbundet.

På generalforsamlingen i november 1956 ble jeg valgt som formann for de derpå følgende 2 år.

Den 22. januar 1957 var byggekomiteen og arkitekt Elgethun i møte hos adv. Leif S. Rode.

Kommunen skulle gi oss erstatning for klubbhuset på Sjølyst. På vårparten fikk vi igjen hjelp av de andre roklubber, og vi var så heldig å få en båt i Bærum Roklubb, en båt i Hengstrand Kv. Roklubb, mens Omsund Roklub hadde våre raceroere. Vi fikk også hjelp av Christiania Roklub og Norske Studenters Roklub.

Et av de største problemene var selvfølgelig å skaffe konstanter. Hadde vi først disse og tegning av hus å legge frem, var det lettere å få tomten. Vi søkte fonds- og tippemidler. Senere kom også et samarbeid i stand med Norges Roforbund.

Som forholdene nå var for O.K.R. hadde vi ingen muligheter til å oppta nye medlemmer. Men vi holdt klubben i gang med raceroerne og sammenkomster i klubben så langt dette var mulig.

Styret og byggekomiteen hadde til stadighet nok å gjøre med forhandlinger både pr. telefon og korrespondanse med kommunen.

Den 5. mai 1958 hadde vi igjen et møte på adv. Leif S. Rodes kontor, og her redegjorde Oddbjørg Hvinden for forhandlingene med Norges Roforbund angående forbundets båter, som skulle ligge i vårt fremtidige hus, ved at forbundet gjennom tippemidlene skulle skyte inn kr. 40 000.

For å få mer fart i forhandlingene med kommunen kom vi også i kontakt med daværende ordfører Rolf Stranger.

På generalforsamlingen i 1958 frasa jeg meg gjenvalg, og vi var fremdeles husløse, selv om det nå syntes som om man var nærmere målet. Både styret og byggekomiteen hadde gjort store anstrengelser, men det var ennå meget som måtte gjøres før byggingen kunne starte.

Astrid Gihbsson

Formann

Perioden 11. november 1958 til 11. november 1962

Aktiviteten i den første del av perioden var naturlig nok preget av utfyllingen av Bestumkilen. Til slutt ble det helt umulig for oss å få båt på vannet. Men takket være hjelpsomheten fra Norske Studenters Roklub og Ormsund Roklub, kom vi på vannet. N.S.R. huset våre baderoere og begynnere, og Ormsund stilte både Viggo og huset til disposisjon for våre raceroere.

Å drive klubb i disse årene var ikke lett, og klubbliv ble det lite av. Styret og byggekomiteen hadde mere enn nok å gjøre med byggeplanene for det nye huset. Flere tiltak ble satt i gang for å skaffe penger i klubbkassen. Vi loddet ut gullur, laget rebusløp og hadde privat papirinnsamling. Dette resulterte i vel kr. 2500.

Det nye klubbhuset ble påbegynt ved nyttår 1960, men vår optimisme om åpning av rosesongen der det året ble gjort til skamme. Den 6. juli var imidlertid huset såpass ferdig at vi kunne flytte inn i 1. etasje. Vi fikk derved frigitt det gamle båthuset, og kunne få utbetalt salgssummen av Oslo kommune.

Men — den 14. mai 1961 var alt klart for åpning av det nye huset og klubbens 32. rosesong. Ca. 200 gjester med ordfører Brynjulf Bull, varaordfører Rolf Stranger og Norges Roforbunds formann Jacques Michelet i spissen var møtt frem til denne store begivenhet. Om åpningen skrev Dagbladet dagen etter:

«*Dette har vi venta på så lenge.*» Oslo Kv. Roklubb inn i nytt hus. «Ja, dette har vi venta på så lenge. At det er en stor dag for oss, dekker nesten ikke hva vi føler,» sa formannen Oddbjørg Hvinden da klubben i går åpnet sitt flunkende nye klubbhus på Maritim. Foruten ordfører Bull og varaordfører Stranger møtte en rekke av ildsjelene innen norsk rosport opp for å overvære denne gledelige begivenhet. «Dette blir vel av stor betydning for klubben?» spør vi Oddbjørg Hvinden. «Siden vi ble husløse på grunn av den nye Drammensveien, har det vist seg at vi har mistet mange medlemmer og flere ville det nok blitt. Nå har vi fått et sted som ligger helt ideelt til og alt er

førsteklasses. Vi har nå en rekke jenter som ligger i trening og det er vel ingen tvil om at dette kommer til å få stor betydning for kvinne-roingen,» sier fru Hvinden.

Fru Hvinden var også snar til å rose de offentlige instanser som har stilt seg villig til å støtte foretagendet. Men den største innsatsen av alle har nå fru Hvinden gjort. Som formann i byggekomiteen har hun hatt hovedansvaret for så å si alt som har foregått, og ingen er i tvil om at hovedæren er hennes.

1 krone en gang for alle betaler Norges Roforbund for å leie lokaler til sine representasjonsbåter. Krona ble overrakt innrammet til fru Hvinden i går. Man må si at jentene ikke er ublu i sine priser som vertskap.

Og så var det god kaffe og lekre kaker til slutt og omgitt av så megen kvinnelig ynde må man jo trives.»

Jens

Til åpningen fikk vi også en mengde gaver — både til nytte og pynt — og mange blomsterbuketter.

Sesongen 1962 viste at nå var klubblivet kommet på topp igjen etter mange år i dvale. Klubben falt tilbake i de gamle folder, vi kunne atter ta inn nye medlemmer, og klubblivet blomstret opp. Sist men ikke minst, racefeberen grep mer og mer om seg.

Åpningen av den 33. rosesong ble holdt 13. mai, og to nye båter ble døpt. En race-innrigger fikk av Rolf Stranger navnet «LIV», og en singlesculler ble av norsk rosports «grand old man», Hannibal Fegth, døpt «STELLA».

Vinteren 1961/62 benyttet vi for første gang båthallen som vinteropplag for biler. Et tiltak som viste seg å være meget godt økonomisk sett. Kr. 275,— bragte dette i klubbens kasse.

Når det gjelder raceroingen i denne periode så var selvfølgelig den første del preget av at vi ikke kunne ro fra eget hus. Men på regattabanen var vi i alle år. I 1960 og 1962 representerte vi Norge i nordisk mesterskap for damer junior.

Sesongen 1962 vil vel bli husket som en av de største i klubbens historie — resultatmessig sett. Vi hadde både senior- og juniorlag, og startet også i singlesculler. Den største prestasjon av seniorlaget var vel nappet i Haakon J. Wallems minnepokal som beste klubb sammenlagt i norgesmesterskapene. Vi startet i 4 løp og vant alle 4. Dessuten plaserte juniorlaget seg som en god nr. 2 i innrigger senior. Og ikke å forglemme den fine 2. plass i Københavner-regattaen på Bagsværd Sø. Jentene våre konkurrerte her med 8 gode danske lag.

Også på andre felter har O.K.R.-jenter gjort seg bemerket i denne perioden. I 1960 fikk Bodil Vargdal som klubbens første medlem me-

«Stellan»
«skal du hete»

daljen for fortjenstfull roing, og i 1961 fikk Liv Wilberg Norges Iddrettsforbunds 100 års jubileums plakett m/diplom etter ansøknning fra Norges Roforbund.

Liv Wilberg
viseformann

November 1962 til november 1964

Økonomien er vel stort sett det vanskeligste i alle klubber. Men ved fantasi og innsatsvilje fra medlemmenes side går det som regel bra. Et lyst hode fant ut at det var penger å gjøre ved pølsesalg i Holmenkollen. Ideen ble satt ut i livet, og i 1963 innbragte dette 830 kroner og i 1964 2000 kroner til klubbkassen. Det var også i denne periode at arbeidet med takreklamen for alvor begynte. Etter mange vanskeligheter «lyste» Jotunfuglen opp over vår økonomi i 1964. Hele 9 nye båter er innkjøpt i perioden 1964—69, og dette kan vi nok takke Jo-

tunfuglen for Vinteropplaget av biler hjalp også godt på økonomien. I 1964 gikk vi til innkjøp av stropper, slik at båtene kunne henges opp under høthallaket. Dette frigjorde mer guleplass og resulterte i flere biler om vinteren.

Den økonomiske fordel av pølsesalget hadde også sine bakdeler

Men tro nå ikke at vi hadde bare inntekter. Å nei da, kronene rullet like fort ut som de kom inn. Vi fant snart ut at et gjerde måtte settes opp rundt tomten. Det var nemlig mange som fant ut at vår tomt var ideell som parkeringsplass mens eierne selv var ute på fjordtur. I og med at gjerdet ble satt opp ble det heldigvis slutt på dette. En annen ting som nesten «tømte» kassa vår, var opparbeidelsen av plenen. Men alt dette gjorde sitt til at det nå virkelig ble trivelig ute på Maritim, så pengene var vel anvendte.

Romessig var klubben kommet ganske langt opp. Nye medlemmer strømmet til. Når det gjaldt raceroingen, så det meget lyst ut. Vintertreningen til sesongen 1964 ble lagt opp systematisk med vanlig gymnastikk en gang i uken. Viggo Winther tok med seg jentene i Frognerparken til løpetrening, og fredager var reservert Majorstua skole og trener Asbjørn Løken som tok seg av styrketrening. Vi var så heldige at isen fosvant tidlig det året, og allerede 5. april var første båt på vannet. Racelagene gikk i trening 12. april. Vi hadde både senior-, junior- og begynnerlag i trening.

I 1963 representerte vi Norge i Nordisk Mesterskap i Tammerfors, Finland. I 1964 ble juniorlaget uttatt til å ro «Lille junior-nordisk»

Trim.

for damer. Likeledes landsdelskampen Øst-Norge—Nord-Jylland i Viborg, Danmark. Det ble startet i alle de regattaer hvor vi fikk konkurranse, og mange var de pokaler og seire jentene tok med hjem til klubben. Tilsammen ble det startet i 29 løp, hvorav 13 førsteplasser og 11 annenplasser.

Båtparken økte også i denne perioden. I 1964 gikk vi til innkjøp av en ny innrigger turbåt. Dessuten fant styret ut at «Girly» nok hadde sett sine beste dager som konkurransebåt, og ny utrigger ble bestilt. Denne skulle egentlig vært levert våren 1964. Dessverre fikk vi den ikke opp før til Kjørboregattaen i september, så lagene fikk ikke startet i denne i sesongen.

På generalforsamlingen i 1964 ble frk. Johanne Fornæs, Damernes Roklub, Kb.havn, og skipsreder Gunnar Hvattum utnevnt til klubbens ærresmedlemmer. Gunnar Hvattum ble også tildelt hederstegnet.

Under Norgesmesterskapet i Horten mottok Mary Skjønhaug Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing for sin innsats på regattabanen gjennom 4 sesonger.

Kirsten Sture
viseformann

Da Oddbjørg Hvinden dessverre ikke lenger er blant oss, har vi måttet skrive om de perioder vi var viseformenn i hennes formannstid.

Kirsten Sture Liv Wilberg

November 1964 til mai 1969

Min forgjenger på coxplassen uttalte ved forrige milepæl at hun var temmelig «grønn» da hun ble satt til å coxe klubben. Jeg kan ikke si det samme, for da jeg begynte å «dra i snoren», hadde jeg innehatt

samtliges tillitsverv i klubben med unntagelse av hussjefjobben. Nå må ingen forstå meg derhen at jeg med dette aspirerer til denne «forlokkende» stilling når jeg legger inn roret til høsten.

Det nye klubbhuset som ble innviet i 1961, var en veldig forbedring fra klubbhuset innerst i Bestumkilen, men en ting skulle vi gjerne ha kunnet ta med oss på flyttelasset, og det var den gamle tomten, som var litt av en perle i Oslofjorden. Videre skulle vi gjerne ha sett at arkitekt og byggekomité hadde vært litt mer fremsynte når det gjaldt styrerommet, for når 5 stk. er kommet inn, er det bare ståplass og knapt nok det til de øvrige 6.

Økonomien

Jeg er vel den første formann som ikke har mistet nattesøvnen på grunn av klubbens økonomi. Takket være takreklamen og vinteropp-laget av biler har vi kunnet beholde den lave kontingenten vår. Den går med til de vanlige driftsutgifter, og gir ingen margin til kjøp av båter og andre anskaffelser. Det er bare såvidt at «båten bærer», og kassereren vrir sine hender for kontingentene begynner å «strømme» inn i februar måned. Vi har nemlig i det lengste villet benytte inntek-tene av takreklamen og bilopplaget uavkortet til diverse anskaffelser. Så dyrt som alle ting er i dag, vil vi gjerne ha flest mulig båter i hus i tilfelle takreklamen skulle falle bort, hvilket vi inderlig håper den ikke gjør. Vi har derfor i dag en båtpark som vi med rette kan være stolte av.

I tillegg til nevnte inntektskilder har vi mottatt følgende gaver og bidrag:

Pølsesalg Holmenkollen	kr. 1000,—
Livsvarige medlemmer	» 1165,—
Tippemidler	» 6500,—
Oslo kommune	» 2500,—
Oslo kommune, årlig bidrag 1965-68	» 5800,—
Fearnleys Fond	» 300,—
Oslo Sparebank, gave til 40-års-jubileet 1969	» 5000,—

Materiellet

Klubbåpningene med det store fremmøte av såvel eldre som yngre medlemmer + våre venner fra naboklubbene, hører med til klubbens store dager, og det er gjerne da vi «bærer våre barn» til dåpen. Under åpningen 2. mai 1965 ble følgende båter døpt:

«ODDBJØRG» — firer innrigger, turboat, gudmor: Ellen Iversen, tidligere formann.

«SPURT» — firer utrigger, gudmor: Harriet Hafsøe, klubbens stifter.

Kan vi
selge pølsevannet?

«TINA» — plastsculler, gudfar: Wiggo Winther, klubbens mange-
årige trener.

Plastsculleren var en ny båttype her hjemme. Det var Norges Ro-
forbund som hadde gått til innkjøp av 15 stk. i Danmark, og disse ble
fordelt blant de interesserte klubber. De kom alle umonterte til lan-
det, og det nødvendige treverk + riggere ble montert her. «TINA»
vant sin første seier 15/8 1965 i Porsgrunn, i det første plastsculler-
løp for damer her til lands.

I forbindelse med åpningen 9. mai 1967 fikk ytterligere 3 båter
navn:

«NYMFEN» — dobbeltsculler, gudfar: Lauritz S. Rode, president
i Norges Roforbund.

«ESTER» — firer innrigger, racebåt, gudmor: Ingrid Hansen.

«TERTITT» — følgebåt m/motor, gudfar: Svein Wagle.

Med «NYMFEN» fikk vi nok en ny båttype i hus. Norges Ro-
bund hadde efter henstilling fra dameutvalget kjøpt 6 dobbeltscullere
i Danmark, for derved å forsøke å øke bredden i norsk dameroing,
idet denne båttype hadde vist seg å være meget populær såvel i Dan-
mark som i Mellom-Europa. Hver båt kom på ca. kr. 4000, og de 6
interesserte dameklubbene fikk hver kr. 2000 av tippemidlene, mens de
resterende kr. 2000 måtte betales av klubbene selv over to år. I denne
toårsperioden måtte man forplikte seg til å ha minst to starter pr. år
i denne båttype. Hvis ikke falt tippemidlene bort. «NYMFEN» vant sin
første seier 11. juni 1967 i Sandefjord i det første dobbeltscullerløp

for damer arrangert i Norge, og siden har hun skaffet klubben mange seire.

Hva vi iallfall kan si med sikkerhet etter disse to årene, er at dobbeltsculleren er kommet for å bli, og i løpet av vinteren 1968/69 har vi kjøpt nok en i Danmark. Dessverre var prisen nå steget til nesten det dobbelte, så de kr. 4500 som vi fikk av tippemidlene, var et kjært og velkomment bidrag. Sammen med to plastscullere som også er kjøpt i vinter, skal dobbeltsculleren døpes under åpningen av klubben i år.

Selv om vi gjør hva vi kan for å ta godt vare på det kostbare materiellet vårt, er det uunngåelig at tidens tann tærer på det i løpet av en 40-årsperiode. «KRONPRINSESSE MÄRTHA» som var klubbens første båt, hadde i de senere år ligget og opptatt plassen for nyere båter, idet hun var for skrøpelig til å bli satt på vannet. Av pietetshensyn og for å minnes klubbens første båt, ble baugen skåret av, lakket, og navneplaten i sølv ble skrudd på igjen. Nå henger den i et hjørne i klubbrommet, godt synlig fra alle kanter. Båt nr. 2 — «FIA» — ble i 1957 solgt til Infanteriet på Evjemoen, og båt nr. 3 ga klubben til Grimebakken Arbeidsskole og Hjem for Åndssvake i 1967. Gjennom Oslo Rokrets var det rettet forespørsel til klubbene i Oslo-området om det var noen som hadde en innrigger til salgs, og stor var gleden der oppe da de hørte at de skulle få båten med årer.

Vedlikehold

Til tross for en relativt stor båtpark, er vi ikke blitt så store ennå at vi har ansatt egen båtmann. De vesentligste reparasjoner utføres av materialsjefen og hennes stab, og den tidligere Canossagang fra klubben til båtmennene i de forskjellige gutteklubbene når vi hadde fått skjører i båtene, er i dag en saga blott, takket være plasten. I dag

— og vannet steg.

mestrer vi skjørene selv, og de er ikke lenger det spøkelse de en gang var for materialsjefene.

I de første årene skaffet den nye bryggen oss mange problemer. Broen lå stadig under vann, og vanskeliggjorde utsettingen av båtene. Dessuten fløt bryggelemmene til sjøss. Våren 1965 ble det derfor støpt et fundament til bryggefestet. Dette ble laget som en mur og fylt med stein og singel. Bredden var 5 m, lengden ca. 4 m, i høyde med selve gårdsplassen. Festene for broen ble støpt inn i selve muren, ca. 1 m opp fra stranden. Broen ble derved brattere ved lavvann, men vi slapp iallfall å bli søkkvåte på bena når båtene skulle settes på vannet. Hele «fornøyelsen» kom oss på kr. 4600, men ved ansøking til kommunen fikk vi kr. 2500 i bidrag.

Så pustet vi lettet, og skulle være kvitt bryggeproblemer for en stund, trodde vi. Men lenge var vi ikke i paradis før vår nabo mot vest begynte å se seg om etter mer «livsrom», først i form av 3 peler som skulle tjene som feste for de største båtene deres. Da disse var til stor gêne for oss, særlig ved utroing, spurte vi om ikke iallfall den ytterste pelen kunne fjernes. Vi ble anmodet om å smøre oss med tålmodighet et par år, inntil de skulle legge ut nye brygger. Stor var derfor vår forskrekkelse da de våren 1967 — uten å konferere med oss, og i tillegg til sine tidligere brygger — la ut en ny, stor flytebrygge mot oss, hvorav de to ytterste ledd kom langt inn på vårt område, og avskar oss fullstendig fra å benytte vestsiden av bryggen vår. På «forespørsel» fikk vi til svar at de hadde fått kommunens tilatelse. Videre skulle de bare holde til der ute ett år til, så nå måtte vi være snille og hyggelige naboer den korte tiden som var igjen. I all hast fikk vi sammenkalt et møte, hvor foruten de to impliserte klubber også representanter fra Oslo kommune og presidenten i Norges Roforbund — som vår «leieboer» — var til stede. Etter et par timers diskusjon ble vi enige om at vår nabo skulle bekoste et nytt fundament, maken til det vi hadde. Dette skulle støpes i forlengelse med det gamle, mot Killingbryggen. Kommunen skulle så kutte Killingbryggen ved 3. bukk innenfra, slik at vi skulle få god klaring. Da fundamentet var ferdigstøpt, og bryggen skulle kuttes, viste det seg at vannstanden var så lav at bryggen måtte kuttes ved 6. bukk for at båtene kunne legge til Killingbryggen. Det kan i parentes bemerkes at etter to år holder båtforeningen til der ute fremdeles, og etter de siste avismeldinger ser det ikke ut til at kommunen foreløpig iallfall har penger til å bygge ut noen ny småbåthavn.

Noe av det gjeveste ved den nye klubben var den store, rommelige båthallen, hvor alt materiellet fikk plass på traller på gulvet. Bare de som har vært med på å løfte de tunge innriggerne opp og ned av hyller, vet for et slit det var. Nå trenger imidlertid båthallen sin første

«ansiktsløftning» for å skaffe plass til alle «nykomlingene». Dessverre er det ikke kommet noe bedre på markedet enn de uttrekkbare hyl-lene, men vi får trøste oss med at foreløbig er det bare det letteste materiellet som skal løftes opp og ned. For et par år siden ble det laget et meget praktisk årestativ, slik at vi med letthet kan finne årene til de forskjellige båtene.

Selv om ikke klubbhuset er mange årene, må det vedlikehold til, og allerede i 1965 begynte veggene på syd- og vestsiden å rope etter maling. Å sette bort arbeidet til en maler, hadde vi ikke råd til, og vi forsøkte derfor med et lite «frieri» til medlemmene, men som så ofte før var det hovedsakelig styremedlemmene som strøk malerkosten. En av våre venner fra Kajakklubben malte mønet på sydsiden av huset, og var oss behjelpelig med å få klubbmerket — som også hadde fått seg en «oppkvikker» — på plass igjen. Så snart vi er kommet til ro etter 40-årsjubileet, må nok huset males for 3. gang.

Våren 1967 hadde vi en større påkostning på dusjrommet, idet veggen i en av dusjene begynte å råtne. Veggen ble reparert, og hele dusjrommet flislagt.

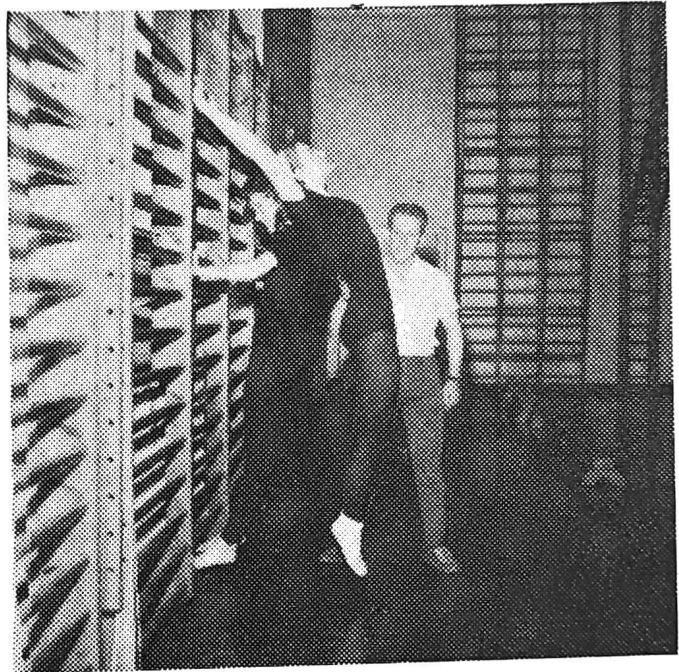
Heldigvis slipper vi den store påkostningen på gulvet i klubbrom og garderobe som vi hadde regnet med, og i gleden over dette, har vi slipt og lakket gulvene 3 ganger med plastlakk, sydd nye gardiner + solgardiner og trukket om stoler og sofa. Dette siste er utført av 5 medlemmer av klubbens representantskap. Vi vil gjerne at klubben skal vise seg som en sprek 40-åring, og ikke som en gammel og sjustket jublant.

Den gårdsplassen som møter oss når vi om våren kommer ut i klubben for å ta fatt på dugnaden, minner mer om et sagbruk enn en roklubb. Svære stokker, treklosser etc., etc. blandet med søppel og slam er skyllet i land i løpet av høsten og vinteren, og vår dyrebare singel har gjerne springfloden tatt med seg til havs. I 1967 fant vi at noe måtte gjøres, og vi innhentet diverse anbud på asfaltering av gårdsplassen og veien ned til klubben. Pengene vi hadde satt av til dette formål, strakk ikke til, så det var bare selve veien som ble asfaltert. Den første uken etterat arbeidet var utført, var alt såre vel, men så begynte løvetannen å spire gjennom asfalten, og laget store hull i den. Langs gjerdet til Kajakklubben fikk vi en løvetannrabatt, idet den varme asfalten hadde virket som det rene drivhuset. Ny asfalt ble delvis lagt, men den mest halsstarrige løvetann var ikke til å knekke, og saken er dessverre ennå ikke bragt ut av verden.

Klubblivet

I en roklubb er jo roingen det primære, og er vårt ansikt utad. Dessverre har bredden i norsk dameroing vært et sørgelig kapitel i

alle år. Rosjefene strever og strever for å få satt sammen lag allerede fra høsten, slik at pikene kan legge seg i vintertrening, og være i for til selve roingen begynner om våren. Det er meget vanskelig å få et lag til å sitte sammen utover en sesong. Noen reiser utenlands, andre gifter seg, og når neste vår kommer, er i beste fall halve laget intakt. Så er det å forsøke å lappe laget sammen enten med eldre roere eller å få tak i nye, og det sier seg derfor selv at dobbeltsculleren da den ble innført som båttype her i landet i 1967, ble hilst med glede og forventning av samtlige dameklubber, idet det er lettere å holde et lag på to stk. sammen enn ett på fire. For å kunne ha to lag i trening samtidig, som kan «fighte» innbyrdes, var det vi gikk til innkjøp av nok en dobbeltsculler. Vi håper og tror at interessen derved vil stimuleres, slik at flere vil gå inn for å ro race. Videre kan man sette to lag sammen til en firer hvis det skulle knipe.

Mere trim.

Når det gjelder regattaene her hjemme, så har våre lag seiret i de fleste, og vi syntes derfor at pikene hadde godt av å komme litt utenlands for å møte en noe hardere konkurranse enn på hjemmebanen. Dobbeltsculleren ble derfor i 1967 anmeldt både til Simlången og Bagsværd, henholdsvis 9. og 15./16. juli. I Simlången skulle laget møte de som var uttatt til å representere Sverige i EM. Vårt lag tapte med 5,9 sek., et resultat vi var strålende fornøyd med på grunn av den kore tiden pikene hadde rodd dobbeltsculler. Turen gikk derfra over til København og Bagsværd, hvor de den første dagen møtte 3 danske og 1 tsjekkisk lag. Like før start var de så uheldige å få inn en motorbåtsjø, som de rodde med under hele løpet, og ble jumbo. Dagen etter gikk det adskillig bedre. I det innledende heat i eliteklas-

sen lå våre piker på 3. plassen da det gjenstod 250 m, men så begynte «NYMFEN» tak for tak å sige innpå konkurrentene, og i mål skilte det bare 2/10 sek. Kl. 11 samme dag startet oppsamlingsheatet, og her skulle vi ro mot et tsjekkisk lag som nok var for sterke for våre piker, så noen finaleplass i elite dobbeltsculler for vårt lag ble det nok ikke, men pikene kom hjem strålende fornøyde og rike på impulser.

I 1968 ble 3 lag fra oss tatt ut til 3-landskampen i Silansnäs i Danmark, nemlig firer, dobbelt- og singlesculler. Norges Roforbund skulle betale reise og opphold. Et par dager før avreisen fikk en av pikene på fireren startforbud av sin lege. Nå var gode råd dyre. Den største Chancen til seier i dameløpene lå i fireren. Etter endel rådslagning ble en av pikene på dobbeltsculleren satt over på fireren, men da tiden mellom firer- og dobbeltscullerløpet var for kort til at vedkommende kunne ro begge løp, ble Damenens Roklub, Trondheim, tatt ut til å ro dobbeltsculler. Den gjenværende på vår dobbeltsculler ble satt på singlesculleren. Fireren vår ledet fra start til mål, og de norske pikene scoret totalt 20 poeng i sammendraget for Norge, og Norge gikk ut av kampen med 20 poeng over Sverige.

Den neste søndagen ble dobbeltsculleren tatt ut til å ro i landskampen Øst-Norge—Nord-Jylland i Hobro i Danmark. Oslo Rokrets betalte reisen tur/retur. Dameløpet gikk over 1200 m, og vårt lag kom flere båtlengder foran i mål. Øst-Norge vant landskampen med 13 poeng, mens Nord-Jylland hadde 9.

En ting som vi håper vil få betydning for rekrutteringen, er at det i 1967 kom pikeklasse med i det årlige skolemesterskap i roing for de høyere skoler. Etter flyttingen, da klubblivet begynte å virke normalt igjen, har vi hatt jevn tilgang på nye medlemmer, idet vi årlig har tatt opp mellom 30 og 40 stk. Dessverre er det mange som ikke melder seg inn før etter sankthans, og de får på den måten ikke det fulle utbytte av sin første rosesong. Det er synd at pressen ikke er mer positiv når det gjelder å gi oss litt reklame ved åpningen av klubben, for derved ville mange, på et tidligere tidspunkt, blitt oppmerksom på at det er en roklubb ute på Maritim.

Noe som det har vært vanskelig å hankses med i alle år, er å skaffe instruktører til racerroerne. Vi har gjerne måttet gå på tiggerferd til gutteklubbene. I 1967 satte Oslo Idrettskrets i gang et treningslederkurs, hvor 4 stk. fra vår klubb deltok. Dette var imidlertid et kurs i generell grunntrening, og således ikke et kurs for utdanning av roinstruktører. Norges Roforbund skal nå bygge videre på dette, og startet den 18. april 1969 et B-kurs for nybegynnerinstruktører. Betingelsen for å komme med her, var at man hadde det første kurset — A-kurset — eller på annen måte hadde skaffet seg kunnskaper som tilsvarte grunnoopplæringen under A-kurset. Søkningen til B-kurset

var så stor at vi bare kunne få med to deltagere. Når C- og D-kursene blir en realitet, skulle vi ha chance til å få egne raceinstruktører.

Søndags- og langturroingen har det vært vanskelig å få noen fart på i de senere år. De som husker det yrende livet i den gamle klubben om søndagene, kan bare beklage dette. Alle båter som kunne «krype og gå» ble satt på vannet, og for å være sikker på å komme med på søndagstur, måtte man sette opp laget i begynnelsen av uken. Hver fredag ble så lagene godkjent av rosjefen, og det hendte at lag som hadde rodd flere søndager i trekk, måtte trekke seg til fordel for andre som hadde færre turer. Når så søndagene kom, stimet innriggerne — fylt med vannkagger, primus, proviant, og sist men ikke minst roerne — ut fra Bestumkilen mot Langåra og Oustøya. Det er ikke få blåveis, maria nøklebånd og liljekonvaller som er plukket på disse turene. Senere på sommeren ble det badeturer.

Vi savner også besøkene fra de mannlige roklubbene. Etter lengre eller kortere eftermiddagsturer la de gjerne hjemturen innom O.K.R. Den liflige kaffeduft de kjente rundt odden, var ikke til å stå for. Slik lød omkvedet, men kanskje var det en hyggelig prat på terrassen som trakk like meget. Den rastløse tiden får vel ta skylden for dette som for så meget annet. Før hadde man tid til å sitte ned i klubben etter en rotur, og slappe av sammen med roervenner. I dag gjelder det bare å få båten i hus, dusjet og komme avgårde til neste gjøremål. En meget viktig del av klubblivet forsvinner på denne måten. I en sportsklubb skal selvsagt idretten være det primære, men hakk i hæl med denne bør klubben bli et sted hvor kameratskapet mellom medlemmene kan vokse og gro.

Utmerkelser november 1964—mai 1969

O.K.R.'s hederstegn (12/6 1968): Ester Hjertø.

Norges Roforbunds medalje for fortjenstfull roing (generalforsamling 11/11 1968): Wenche Jacobsen.

Oslo Idrettskrets' diplom for fortjenstfullt arbeid for idretten (13/3 1967): Ester Hjertø og Aimée Dethloff.

Ester Hjertø

Båtpuss må også til.

*Jeg forleden dag tilfeldig
leste i en bok en veldig
avhandling om folk som trener
hvordan muskler blir til sener.
Hva de ikke spise må
hva slags tøy de skal ha på.
Hvis du altså trene vil
hør så her, hva som skal til.*

OM

*Når du våkner i din køye
åpne først ditt styrbords øye
med den babords lillefinger
du på havresuppen ringer.
Men når piken banker på
øyet atter lukkes må.
Først når et kvarter er gått
må du atter lette på'tt.*

TRENE

*Rak så nå din båtmannshake
og grei håret stramt tilbake.
Skvær opp kammen høyt og tyd'lig
(fange fisker er motbyd'li)
Fem minutters gymnastikk,
tre minutters trekk og slipp.
Derpå kjolen på du tar
under heia-rop fra far.*

*Strengt forbudt er øl og vin
grønne epler, brilliantin'
Wihisky-juce, tobakk og borvann
pjolter dersom du er nordmann.
Inger seler, ingen hatt
grønne briller, ørevatt.
Og mens klokken ringer seks
spiser du tre tørre kjeks.*

Å

*Etter 4 månd'ers trening
sult og tørst i skjønn forening
har du form og klubben venter
at pokalen hjem du henter.
Dagen kommer — flagg og fest
og du sliter som en hest.
Når til målet du når frem
er de andre så gått hjem.*

B & B

Hilsen til jubilarnten fra Norges Roforbund

I forbindelse med Oslo Kvinnelige Roklubbs 25-årsjubileum i 1954 sendte daværende formann i Norges Roforbund, Bernhard Christensen, norsk rosports uforbeholdne hyldest til vår eldste roklubb for kvinnelige roere. I den siste 15-årsperiode av klubbens liv har O.K.R. befestet sin posisjon gjennom hyggelig og lojalt samarbeide både overfor konkurrenter og overordnede idrettsmyndigheter.

Selv om de første 25 år var fylt av startvanskeligheter og senere av krigstidsdramatikk, så har ikke etterkrigstiden vært mindre spennende. Allerede i begynnelsen av femtiårene dukket det opp truende skyer over klubbens koselige hus i Bestumkilen. Messehallen på Sjølyst, motorbåtforeninger og Oslo kommunes behov for båttopplagstomt og parkeringsplass truet klubbens eksistens. O.K.R.'s kamp for å overleve og for å oppnå en ny plass i solen, ble hard, men ble ført med stor og iherdig dyktighet, ikke minst av avdøde Oddbjørg Hvin-den, som i hele 12 år var klubbens formann. Med en innsats som avtvang den største respekt, forhandlet og kjempet hun med kommunale myndigheter, Statens ungdoms- og idrettskontor og Roforbundet. Stor og fortjent seier ble det. Til tross for stadig økende prisnivå fikk klubben reist nytt båthus på Maritim. I 1961 var det innvielse av klubbhuset som i størrelse og utstyr neppe kunne tenkes bedre.

Den idrettslige innsats har vært av noe varierende kvalitet. I enkelte år eller perioder har klubben mønstret topplag som nærmest har dominert dameroingen her hjemme. Det er her nok å minne om at O.K.R. i 1962 ikke bare ble beste dameklubb i norgesmesterskapsløpene, men samlet beste klubb med 4 strake seire. I andre perioder kan det ikke skjules at raceroingen har sviktet noe. Men dette faktum mer enn oppveies av det gode miljø som klubbens ledelse og medlemmer har opprettholdt i alle år såvel omkring sitt første som annet klubbhus.

Man skal jo aldri snakke om en kvinnes alder. Om Oslo Kvinnelige Roklubb må det like fullt være tillatt fordi klubben ikke tynges av sine 40 år, men stormer frem mot halvthundreårsdagen med fortsatt pågangsmot og vilje til — som tidligere — å yte sitt beste for norsk roidrett. På veien mot neste jubileumsdag sender norske roere sine hjerteligste gratulasjoner med 40-årsdagen 12. juni 1969.

Med hilsen
NORGES ROFORBUND
Lauritz S. Rode
formann
sign.

Når vi nå skal utgi en publikasjon om klubbens liv og virke i de 15 år som er gått siden 25-årsjubileet, vil vi gjerne minnes Oddbjørg Hvinden som satt som klubbens formann i hele 8 år av denne perioden.

Oddbjørg Hvinden hadde ikke vært medlem av klubben lenge før hun ble spurt om hun ville påta seg formannsvervet. «Hadde det nå enda vært kassererjobben,» var hennes kommentar. Dette var i 1949, og lite ante hun at hun skulle sitte som formann i hele 6 år, for så å gå inn igjen som formann i 1958.

Hun gikk opp i sitt arbeid for klubben med en sjelden iver og lyst, og sparte seg aldri når det gjaldt å få igjennom en sak som hun mente var til klubbens beste. Da det nye klubbhuset skulle bygges, ble hun valgt inn i byggekomiteen, og satt som dens selvskrevne formann. Hun viste i denne tiden en energi som kunne ta pusten fra noen hver. Ingen vanskeligheter var for store for henne, og med sitt pågangsmot, parrert med humør og elskverdighet, bragte hun i 1960 det nye klubbhuset vel i havn. Som en takk for hva hun hadde utrettet for klubben, fikk hun i 1961 klubbens hederstegn.

Men Oddbjørg Hvinden var ikke den som slappet av og satte seg med hendene i skjødet straks det nye klubbhuset var på plass. Det gjaldt å skaffe penger til båter, opparbeidelse av gressplen og gjerdning rundt klubben. Vinteropplaget for biler fikk i 1961 sin spede begynnelse, og likeledes kom tanken om takreklame opp. Selv om denne ideen ikke var hennes, var det iallfall hun som skaffet oss Pingvinen på taket.

På grunn av helbredshensyn trakk hun seg i 1964 tilbake som klubbens formann. Hun kunne gjøre det med god samvittighet, for hun hadde fått klubben inn i den kurs hun gjerne ville og hadde ønsket.

Ester Hjertø

Celina Schou

in memoriam

Et par dager før vi skulle åpne den 40. rosesong, mottok vi det triste budskap at fru Celina Schou var gått bort. Fru Schou var en av dem vi hadde håpet å se ute i klubben på åpningsdagen, da hun alltid møtte trofast frem så sant hun var hjemme.

Fru Schou hørte ikke til klubbens stiftere, men hun kom allikevel til å danne grunnstammen fordi hun kom med på et meget tidlig tidspunkt. I 1932 avløste hun fru Harriet Hafsøe som formann — et tillitsverv hun hadde i 4 år. Det var i hennes formannstid at klubben flyttet fra Lille Herbern og inn i Bestumkilen, og hun var ildsjelen i arbeidet med å skaffe den koselige tomten. Ved sin store innflytelse og vinnende vesen «rodde» hun seg frem til de rette instanser.

I 1939 ble klubbens representantskap stiftet med fru Schou som formann. I hele 20 år hadde hun dette verv. Samme år fikk hun klubbens hederstegn som takk for det arbeid hun hadde lagt ned i klubben.

Fru Celina Schou er borte, og det vil bli en tom plass etter henne i klubben, men hennes vennlige vesen, sindige råd og gode humør vil bli husket av alle oss som hadde den store glede å møte henne.

Ester Hjertø

Viggo'n vår

Er det noen som tviler på hvem dette er? I hvertfall ikke de av oss som har rodd race med ham som instruktør. For er det noen gang vi «Skravlebøtter» må holde munn, så er det når Viggo sitter på coxeplassen eller følger lagene med følgebåten.

Vi vil gjerne gi Viggo en egen side i denne boken. Han har jo vært en sentral skikkelse i klubblivet i de år denne bok omhandler, og mange er de lag han har trenet frem til seier på regat-tabanene land og strand rundt.

Mange er de pokaler og medaljer klubben og jentene våre har fått i den tiden Viggo har vært trener i klubben. Trutt og jevnt har han i disse år møtt opp, og maken til innsatsvilje skal man lete lenge etter. Da Ormsund Roklubb tok våre raceroere under vingene i den tiden vi

selv var uten muligheter til trening fra egen klubb, var det også Viggo som tok seg av instruksjonen, heldigvis.

Det vil her gå for langt å nevne alle de seire og gleder som Viggo har æren av.

La oss kort si det slik. Hadde vi ikke hatt Viggo, ville det nok ha blitt tynt med pokaler, medaljer og seire til klubben.

Alle vi i Oslo Kv. Roklubb skylder deg en stor og varm takk Viggo for all den tid og all den energi du har lagt ned når det gjelder instruksjon av våre raceroere. Uten deg vet vi ikke hva vi skulle gjort.

Alle dine venner i OKR

Historien om det nye klubbhuset på Maritim

Den 7. februar 1956 kom det lenge fryktede brevet fra Oslo kommune. I dette stod det at oppfyllingen og utvidelsen av Sjølyst-området var i full gang, og at man nå ville ta fatt på fyllingsarbeidet på arealet foran klubbhuset vårt.

Vi hadde lenge vært oppmerksom på at noe ville skje og nå begynte altså sneballen å rulle. Straks våren kom, tok fyllingsarbeidet til, og etterhvert ble det vanskelig, for ikke å si umulig å komme ned til vannet med båtene. Kommunen jevnet ut det påfylte området, og la en bane med trelemmer fra huset ned til vannet. Bryggen som i løpet av vinteren hadde fått en stygg medfart av kommunens folk, ble med store vanskeligheter lagt ut. Som vanlig hadde den ligget stablet i vinteropplag foran huset, og man hadde vært nødt til å flytte på den. Dette hadde resultert i at den var brukket et par steder, og endel kjettinger og jern var borte. Men omsider fikk vi den da på vannet. Noe særlig roliv ble det ikke der ute på grunn av den lange veien vi måtte bære båtene, og den 8. august 1956 tok vi definitivt avskjed med rolivet på Sjølyst.

Så skulle jakten etter ny tomt begynne. Den 14/8 1956 var driftsbestyrer Hjalmar Larsen fra Oslo kommune, Celina Schou, Ellen Iversen, Astrid Gihbsson og Gerda Isaachsen fra O.K.R. ute på befaring.

Først ble den nåværende tomt på Drammensveien 212 besiktiget. Denne vil gi en god robane i Bestumkilen og grei adkomst fra byen.

Ferden gikk videre til Langvikbukten. Her var det god treningsbane, men tomten var svært mørk og uten eftermiddagssol. Forbindelsen fra byen var god, men kanskje noe dyr.

*Det ble etter hvert
vanskelig å komme
på vannet med
båtene.*

Neste stoppested var Norangbukten. Her var det pent med aften-sol, men vinden stod rett på, og treningsforholdene var ikke gode. Siste sted var Rodeløkken. Her var det for øyeblikket vanskelig adkomst og stor båttrafikk.

Efter befaringen var de fleste stemt for tomten på Maritim.

Den 5/9 1956 fikk vi pristakst på huset på Sjølyst som var satt til kr. 30 000.

17/9 1956 ble det innkalt til ekstraordinær generalforsamling ute i klubbhuset. Her fikk styret fullmakt til å føre de nødvendige for-handlinger med sikte på Maritim, og få i stand en kontrakt med kom-munen i løpet av høsten. Videre fikk styret fullmakt til å nedsette de komiteer som var nødvendige for dette arbeid.

Efter forslag fra klubbens formann ble følgende byggekomité valgt:

Oddbjørg Hvinden, Gerda Isaachsen og Liv Sigurdson.

Disse skulle i samarbeid med styret og representantskapet ta seg av byggearbeidene.

Ellen Iversen nevnte at klubben hadde tegninger til et flott klubb-hus. De var utarbeidet av arkitekt Nissen i 1939, og var den gang an-slått til kr. 30 000. Videre nevnte Rolf Manskow at Christiania-roeren H. O. Elgethun hadde tegnet flere roklubber, og han ville be arkitekt Elgethun om å vise oss tegningene.

Den 27/9 1956 ble det holdt et møte på arkitekt Elgethuns kontor, hvor de tegningene han hadde utarbeidet ble fremlagt. Likeledes ble arkitekt Nissens tegninger fra 1939 studert, og byggesummen ble for-disses vedkommende anslått til kr. 150 000. Representantskapet men-te imidlertid at det ikke kunne bli tale om å låne så mange penger, og man fikk heller vente å se hva kommunens betingelser ville bli.

H.r.advokat Leif S. Rode var oppnevnt som vår juridiske rådgiver, og den siden av saken var dermed i de beste hender. Den 22/1 1957 ble det holdt et møte på h.r.advokat Rodes kontor. Her ble arkitekt Elgethuns tegninger fremlagt, og godkjent av samtlige. Den eneste innvending var at det måtte gjøres visse endringer i klubblokalene i 2. etasje. Det ble foreslått å lage en skyvedør mellom garderobe og klubbrom, slik at man ved festlige anledninger kunne benytte disse rom sammenhengende. Videre fant man at badstuen kunne sløyfes til fordel for større kjøkken og garderobe.

Man konsentrerte seg nå om tomten på Maritim, og i møte 20/2 1957 ble tomtestørrelsen diskutert, og man fant at denne burde være ca. 2 mål. Arkitekt Elgethun hadde snakket med Brannvesenet som ville godkjenne en så stor trebygning. Arkitekt Elgethun innhentet så følgende anbud:

Tømmermester Grothe: kr. 160 070.
Tømmermester Solheim: kr. 150 400.
Tømmermester Haugen: kr. 142 042.
Fougner & Schou (rørlegger): kr. 14 550.
Fagerborg Elektriske: kr. 3200.

som ble forelagt representantskapet i møte den 29/3 1957. Her ble det foreslått at man også skulle innhente tilbud fra Selvaagbygg A/S. Dette ble gjort, men de var ikke interessert. Man var også inne på tanken å flytte det gamle klubbhuset på Sjølyst, men fant at det ville bli en kostbar affære. En ting var imidlertid alle enige om, og det var å kreve like for like. Vi hadde mistet et tilholdssted på grunn av den nye Drammensveien, og kommunen pliktet derfor å gi oss full erstatning.

Så begynte man å lete høyt og lavt for å finne steder hvor man kunne søke penger. Tippemidlene var man inne på, men det viste seg at Oslo-klubbene ikke kunne få bidrag derfra. Våren 1957 ble imidlertid dette endret, og det ble bestemt at vi skulle søke om penger her.

I juli 1957 kom det et tilbud fra direktør Gjesvik, Carlton Hotell. Han ville gjerne samarbeide med oss, idet han også hadde sett seg ut tomten på Maritim for bygging av motell. Han var fullt klar over at vi hadde vært ute før ham, men han mente å ha sterke kort på hånden på grunn av hotell- og turistnæringen. Etter langvarige diskusjoner om dette prosjekt, fant man ikke å kunne godta noe samarbeide. Skal vi si heldigvis?

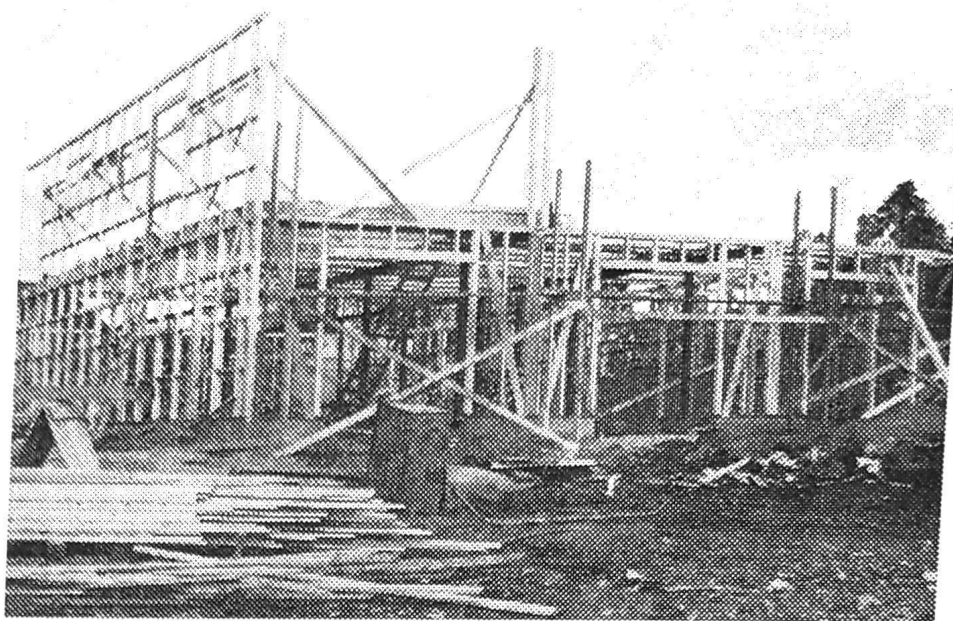
Kommunen ble så purret om avgjørelse angående tomten på Maritim, og endelig 15/8 1957 fikk vi brev fra teknisk rådmann med forslag til følgende vedtak:

«Oslo Kvinnelige roklubb får tilsagn om feste av tomt på ca. 1800 kvm mellom Drammensveien og Bestumkilen for bygging av klubbhus. Festetiden settes til inntil 30 år, og det beregnes en nominell avgift av kr. 1,— pr. år».

I september 1957 ble søknaden om tippemidler sendt til Rolf Hofmo. STUI fremkom med forslag om at O.K.R. og Norges Roforbund skulle gå sammen om å bygge. Man ville da få kr. 40 000 av tippemidlene. Ingen klubb alene ville få over kr. 20 000, og det ble videre presisert at det var meget vanskelig å bevilge kr. 20 000 til én Oslo-klubb.

Det ble så konferert med Norges Roforbund om den påtenkte ordning, nemlig at Roforbundets båter skulle ligge i en egen avdeling av vårt båthus og ha egen inngang. Båtene, som skulle tjene som representasjonsmateriell, skulle bare lagres der ute, og ingen roing av mannlige roere skulle finne sted fra vår brygge.

Nye tegninger måtte nå utarbeides, og den 17/4 1958 ble det sendt brev til Oslo kommune med finansieringsplan.

Drømmen tar til.

I juni 1958 fikk vi kopi av teknisk rådmanns brev til finansrådmannen hvor vår søknad om finansiering ble anbefalt. Fra finansrådmannen fikk vi for så vidt et positivt svar, men med henstilling om å finne frem til en rimelig løsning av byggeprosjektet.

Den 7/7 1958 kom det brev fra STUI om at vi var innvilget kr. 40 000 av tippemidlene, da sammen med Roforbundet.

Så var det tomten på Maritim. Vi hadde riktignok fått tilsagn fra kommunen om denne, men noen endelig avgjørelse var ennå ikke tatt. I oktober 1958 fikk vi vite at vi hadde gjort en feil ved å stile vår korrespondanse til teknisk rådmann istedenfor til formannskapet.

I desember 1958 ble innstillingen sendt fra teknisk rådmann til finansrådmannen, men først 28/11 1959 fikk vi beskjed fra teknisk rådmann om at Oslo bystyre i møte den 12/11 1959 hadde gjort vedtak om garanti for lån, samt bortleie av Drammensveien 212. Saken var oversendt departementet for approbasjon. Den 27/1 1960 mottok vi så brev fra kommuneadvokaten med festekontrakt i undertegnet stand, sammen med tinglysningsgjenpart, og endelig den 11/1 1960 fikk vi beskjed om at departementet hadde approbert Oslo bystyres vedtak av 12/11 1959.

Den 20/6 1959 hadde vi fått brev fra STUI om at ytterligere kr. 10 000 var bevilget oss av tippemidlene.

Byggekomiteen trodde nå at de kunne begynne å puste lettere, men mørke skyer trakk opp igjen. Arkitekt Elgethun kunne nemlig i møte den 10/1 1959 meddele byggekomiteen og styret at entreprenøren hadde forhøyet sitt anbud med kr. 40 000. Dette var litt av et slag å få like før det første spadetak skulle settes i jorden, og gode råd var dyre. Ett av byggekomiteens medlemmer som gjennom sitt yrke stadig var i kontakt med murmester Rolf Holm, spurte om han kunne innngi et anbud, hvilket han gjorde, og den 11/2 1960 ble kontrakten med murmester Holm undertegnet.

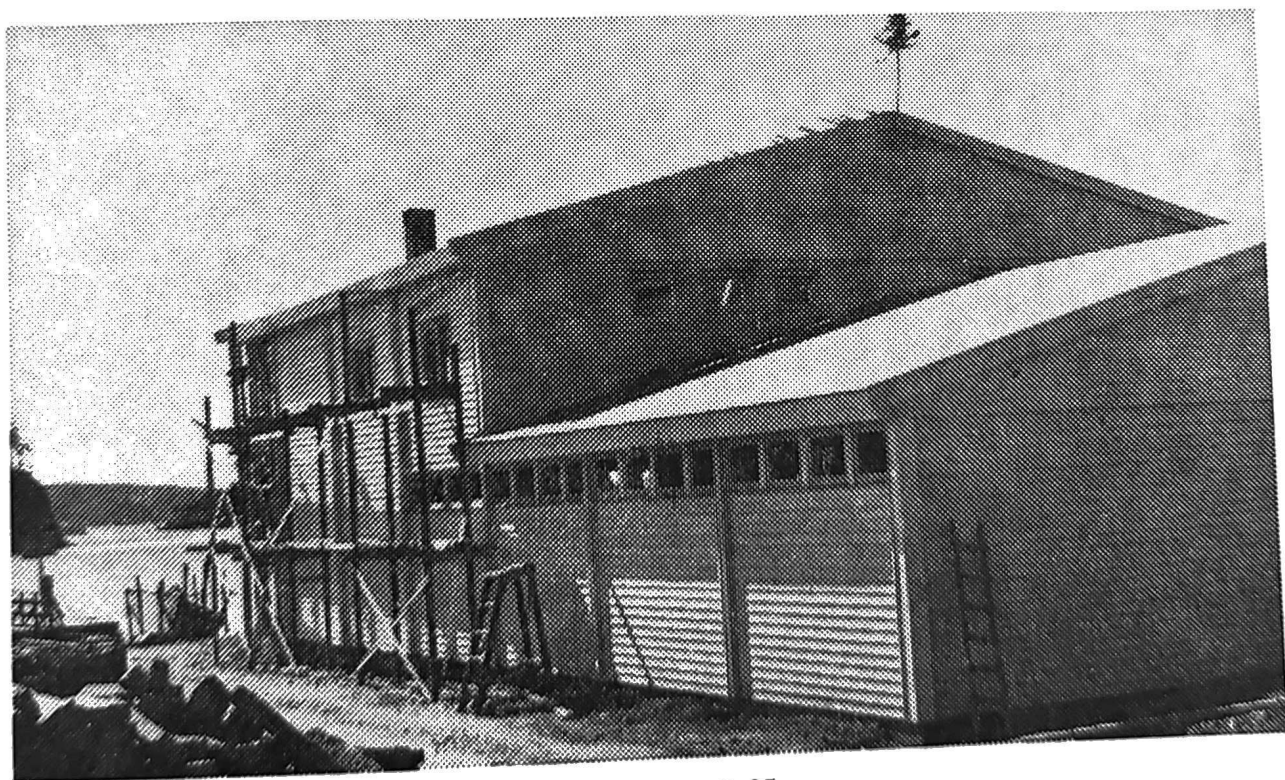
I byggekomiteens referat den 15/2 1960 kan man lese følgende: «Grått — litt sne — noen få minusgrader. Nå er arbeidsbrakken kom-

met på tomten. Murmester Rolf Holm har fått anvist byggeplassen av kommunen.»

Når det gjaldt vanntilførselen til huset var både byggekomiteen og styret enig i at det skulle legges vinterledninger, slik at man kunne benytte klubbhuset også om vinteren hvis man ville det, f. eks. til møtevirksomhet, bortleie etc. Imidlertid gjorde kommunen oss oppmerksom på at Drammensveiens profil ikke var endelig fastlagt, og at det ganske sikkert ville ta noen tid, så hvis vinterledninger ble lagt, måtte det være på klubbens eget ansvar, og noen erstatning fra kommunen ville ikke bli gitt hvis Drammensveien skulle forandres. Man fant at dette ville innebære for stor risiko for klubben, og sommerledninger ble derfor lagt.

Den 25/3 1960 var grunnmuren ferdig, og den 3/4 var reisverket kommet opp. Full av optimisme så vi frem til innvielsen av klubben i september måned, men arbeidet med 2. etg. tok dessverre adskillig lenger tid enn beregnet, og innen malerarbeidet var ferdig, skulle klubben stenges for sesongen. Det ble derfor bestemt at innvielsen først skulle finne sted ved åpningen av sesongen 1961.

Båthallen ble imidlertid ferdig i begynnelsen av juli 1960, og den 6/7 ble båter og inventar flyttet fra den gamle klubben på Sjølyst, slik at vi kunne få frigitt salgssummen på huset.

«Kranseskål»

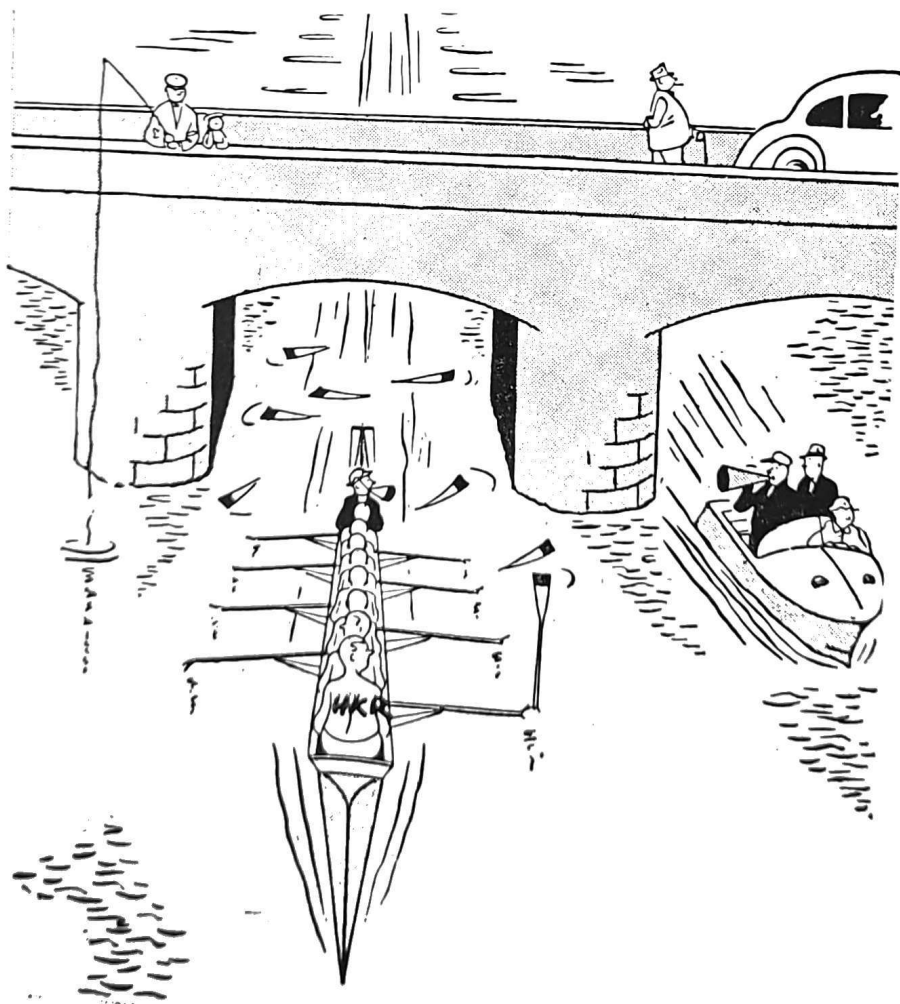
Straks selve byggingen av klubbhuset var kommet i gang, kunne man begynne å konsentrere seg om den nye bryggen. Samtlige var interessert i å få en tilsvarende brygge som den Norske Studenters

Roklub hadde. Arvid Nilsen i Oslo Roklub ble kontaktet, og bryggen ble bestilt for levering april/mai 1960.

Dessverre skulle kontrakten med Norges Roforbund komme til å volde oss endel hodebry. Etter en uendelighet av konferanser og telefon samtaler, ble saken avgjort ved voldgift, hvor det en gang for alle ble slått fast at Norges Roforbund ikke var eier av den delen av båthallen som de skulle benytte, men kun leier. Under innvielsen av klubbhuset ble formannen overrakt en «symbolsk» leie på kr. 1,— en gang for alle. Enkronen henger som bekjent innrammet i klubbrommet.

Så endelig, den 14/5 1961, var klubben klar for en storstilet åpning, med ordfører Brynjulf Bull og varaordfører Rolf Stranger i spissen.

Når man ser tilbake på det arbeidet som ble nedlagt for å skaffe oss det deilige klubbhuset ute på Maritim, så er det helt fantastisk. Det ble utvist en innsatsvilje og et pågangsmot som man bare kan stille seg beundrende til. Uten noen forkleinelse for noen må det kunne sies at primus motor i det hele var Oddbjørg Hvinden, og uten hennes innsats hadde nok ikke klubbhuset stått ferdig på det tidspunktet det gjorde.

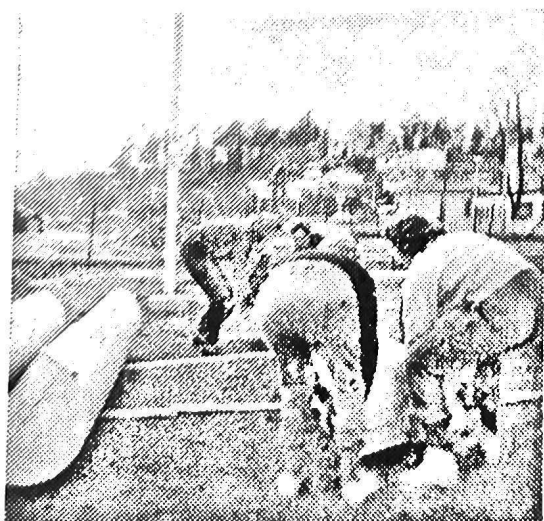
«Vel styrt»!

Brygga vår

*Hvis du en vårdag ser noen slaver
som under tyngden av pontongene raver.
Da vet vi alle at nå er det sommer,
at jentene snart ut til klubben kommer
for å ro så baken blir øm og sår.
— Det er tid for å legge ut brygga vår.
No' jentearbeid er nå slett ikke dette,
men tvertimot blodslit og svette.*

*Først må «Svein med tengene» forhøres
om hvilken dag han helst vil forføres.
Nå ja, det er ikke no' annet han heller vil
enn å komme til oss å hjelpe til.
Men før han kommer må alt være klart,
ferdigpreparert til utleggingsstart.*

*Først må pontongene bæres frem
under utrop med fynd og klem:
«Au» og «Akk» og «Slipp nå ikke»
for da gjør du best i å stikke!*

*Så skal all preparering ta til
for rusten er jo som kjent ikke snill
Vi skraper og børster og vasker og banker
inntil det kaffe fra hussjefen vanker.
På'n igjen vi har meget å gjøre
før vi pontongene på vannet kan kjøre.*

*Trodde du kanskje vi var ferdige med dette?
Å nei da, det er nå vi for alvor skal svette.
Ut med alle bryggelemmer
14 i tallet — takk det stemmer.
Så er det til med kosten og bøtta
for å skure vekk skitt, noe alle er trøtt'a
Så skal pontonger og lemmes tørke
og overlates til nattens mørke.*

*Men neste dag — med sol eller regn —
er det på'n igjen under kommando av Svein.
Med monje skal nå pontongene males
for de ned til vannkanten ha - a - a - ales.*

*Dragerne boltes til bryggefeste'
ut med pontonger er så det neste.
Dette går lekende lett,
for Svein bruker vanligvis sitt sunne folkevett.
Allikevel står vi andre med hjertet i halsen
og ser at han danser «Pontongbryggevalsens».
Endelig er det lemmenes tur.
Frem og tilbake . . . vi snubler og snur.*

Vi roper på Mary for vi er alltid i tvil
 «Er det først nr. 1?». Ja, hun bekrefter med et smil.
 Når lemmene så er lagt,
 er det meste om brygga sagt.
 Å nei, forresten, dreggen skal kastes til slutt
 det gjøres årlig med megen futt.
 Vi husker jo Bryna som sa «EN-TO-TRE»
 kastet dreggen og fulgte med
 ned i Bestumkilens vann & kloakk
 mens vi på land lo så vi knakk.

Kjære brygge tross alt dette slite'
 er vi glade i deg, og det skal du vite:
 Din betydning er vi oss meget bevisst
 uten deg hadde det hele blitt trist.
 Ingen racetrening — ingen roglade jenter
 som står på deg og på båtene venter.
 Ja, hvor skulle vel Kong Neptun ellers gått i land
 for å døpe våre småsild med ridderslag og vann.

Ja kjære brygge! År etter år
 slitet med deg er tegnet på vår
 Og når høsten kommer samles atter horden
 av jenter for å gjøre det hele i omvendt orden.

Britt Schjetne

Rosjer

Rokkomiteen har bedt endel av rosjefene svare på 2 spørsmål:

1. Hva husker du best fra tiden som rosjef i O.K.R.?
2. Hva har medlemskapet i O.K.R. betydd for deg personlig?

1. Det er blitt noen år siden jeg var rosjef, men det som har festet seg best er nok NM i Horten 1955, hvor vi av 5 starter tok 3 førsteplasser og 2 annenplasser. Aftenposten hadde den 18/7 1955 følgende overskrift: «Oslo tok 9 av 20 romesterskap. Størst fremgang for Studentene og Oslo Kv. Roklubb.»

2. Grunnen til at jeg meldte meg inn i O.K.R. var at jeg syntes det måtte være ideelt å komme på sjøen om ettermiddagene og samtidig få mosjon. Derfor har ettermiddagsturene til «Møkkalasset» og «Geita», søndagsturene, week-end- og langturene med telt og sovepose betydd meget for meg. Særlig var turen fra Orje til Stockholm, gjennom de svenske kanaler og innsjøer, en opplevelse av de store. Videre har jeg gjennom en 20-årsperiode som medlem truffet mange mennesker som har kommet til å bety meget for meg. Sist men ikke minst har omgangen med så mange «unge» på forskjellige alderstrinn holdt meg ung av sinn, om ikke av skinn.

Ester Hjerto

1. Sesongen 1962. Den er en av klubbens aller beste, med deltagelse i nordisk juniorlandskamp for damer i Trollhättan og flere ganger i utlandet ellers. Toppen av sesongen var vel at vi som første dameroklubb fikk et napp i Haakon J. Wallems minnepokal. Den erobret vi som beste klubb i norgesmeesterskapene sammenlagt, etter 4 velrodde løp med 2 seire i senior og 2 seire i junior-NM.

2. Godt kameratskap.

Aimée Dethloff

1. Samholdet i klubben og hjelpsomheten fra medlemmene er det jeg husker best. Jeg var aldri redd for å be om hjelp, og sjelden fikk jeg nei. En rosjefts viktigste oppgave er å få aktivisert så mange som mulig, for på den måten blir alle kjent med hverandre, og klubbens medlemmer blir sveiset sammen. Om vinteren hadde vi ukentlig skitrening i lysløypa med samling på Sportsrestauranten etterpå. Der gikk praten livlig, så vi holdt kontakten også på denne årstid hvor vi vanligvis glir fra hverandre.

2. Medlemskapet i O.K.R. har betydd utrolig meget for meg i en sunn utvikling, fra en genert og usikker begynner til et voksent fritt menneske. Allerede etter et år kom jeg med på instruktørkurs og et tillitsmannskurs, og dette ga meg mer sikkerhet og troen på meg selv. Mine 7 år på regattabanen og 6 år i styret vil jeg ikke for noen pris unnvære. Jeg har lært mange mennesker å kjenne, og hatt mange festlige opplevelser på regattabanen. På et tillitsmannskurs traff jeg min mann, og det er vel det viktigste av betydning medlemskapet i O.K.R. har skaffet meg.

Aase Elgethun

1. Det er i grunnen vanskelig å svare på dette spørsmål, da det er så mange ting å trekke frem. Det var en hektisk tid, men du verden så innholdsrik. Det er jo gjerne de hyggelige tingene man husker best. Noen vanskeligheter blir det jo med så mange jenter på en gang, men det ble ikke verre knuter enn at vi klarte å løse dem. Alle vi som rodde sammen i 1964, kanskje spesielt racerroerne, viserosjefen og undertegnede vil huske denne sesong med glede.

2. For meg personlig har medlemskapet i O.K.R. betydd «frigjøring». Jeg husker den første gangen jeg var i et møte i O.K.R. Jeg våget faktisk ikke å åpne munnen, var redd og usikker, men etterhvert som jeg ble kjent med jentene og gikk på forskjellige kurs, kom også usikkerheten på avstand. Det var en stor personlig tilfredsstillelse å kunne bli åpen og uredd. Det er blitt endel venninner i løpet av årene, noen av oss har holdt trofast sammen hele tiden. En av dem var forlover i mitt bryllup, en annen fadder til min sønn. Det forteller kanskje litt om det gode kameratskap som kan oppstå i en god klubb.

Inger Kjærnsby

1. Jeg har mange hyggelige minner fra min 3-årsperiode som rosjef i O.K.R. Tilgangen på nye medlemmer som har øket år for år — i 1968 hele 40 nye. Det er jo disse klubben skal bygge videre på både når det gjelder raceroere og fremtidige styremedlemmer. Det er vel slik med alle rosjefer at de hyggelige minnene knytter seg til raceroingen. Og la meg da med en gang si at innføringen av dobbeltsculler som klasse for damer i 1967 vel er den

mest positive hendelse i min tid som rosjef. Og la meg heller ikke glemme 3-landskampen Sverige—Finland—Norge i Siljansnäs i august 1968 hvor vår firer besatte 1. plass i konkurransen med de øvrige land.

2. Da jeg flyttet ned til Oslo i 1958 kjente jeg knapt nok et menneske her nede. Jeg hadde vært medlem av Damenets Roklubb i Trondheim i 5 sesonger før. Jeg ble «puttet» på racelaget med en gang jeg meldte meg inn i O.K.R. Det å komme ned til Oslo, bli medlem av O.K.R. har gjort at jeg har fått mange gode venner i og utenom klubben både innen- og utenlands. Er man engang blitt bitt av robasillen er det vanskelig å få den ut av blodet igjen — heldigvis. Ja, for ikke å snakke om de mange deilige reiser og turer jeg har fått være med på. Høydepunktet var vel turen til Luzern, Sveits, i 1962 hvor jeg i egenskap av redaktør for Roing var nede og så på VM, offisielt som «kona til Løken».

Britt Schjetne

Deltagelsen på regattabanen 1954 — 1968

Deltagelsen på regattabanen i disse år har vært meget god både når det gjelder bredden og resultater. Det er vel nok å nevne at vi har hatt 164 starter, herav 75 førsteplasser. Hele 17 norgesmesterskaps-vel nappet i Haakon J. Wallems Minnepokal i 1962. Denne fikk vi som beste klubb sammenlagt i junior- og senior-NM. Klubben har vært representert i junior-nordisk for damer i årene 1960—62 og 1964. I senior-nordisk i 1963. Landsdelskampen Øst-Norge—Nord-Jylland 1964—67 og 68. Dessuten i 3-landskampen Sverige—Norge—Finland i Dalarna i 1968.

La oss håpe at årene fremover til 50-årsjubileet i 1979 også gir gode resultater.

1954:

GRANHOLMEN

Innrigger begynner

1. Herning, Danmark
2. Drammens Kv. RK
3. Oslo Kv. RK

KRETSMESTERSKAPET

Innrigger senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

OSLO KVINNELIGE ROKLUBBS JUBILEUMSREGATTA

Firer junior

1. Fredericia
2. Akademiska Roddf.
3. Oslo Kv. RK II
4. Oslo Kv. RK I
5. Drammens Kv. RK

Damer stilroing A

1. Fredrikstad RK
2. Oslo Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET

Firer

1. Oslo Kv. RK I
2. Oslo Kv. RK II

Innrigger senior

1. Damenes RK
2. Oslo Kv. RK
3. Drammens Kv. RK

CHRISTIANIA RK's INTERNASJONALE REGATTA

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

DRAMMENS KAPPROINGEN

Innrigger senior

1. Damenes RK
2. Oslo Kv. RK

DELTAGERE:

Kari Hovland
Inger Marie Tveter
Ruth Lunde
Anne Marie Lindberg

Elsie Olafsen
Liv Sørensen
Ragnhild Skjæggestad
Aud Pedersen

Vivi Duckert
Liv Wilberg
Tordis Semingsen

1955:

KRETSMESTERSKAPET

Innrigger begynner

1. Oslo Kv. RK
2. Arbeidernes RK
3. Drammens Kv. RK

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK II
3. Oslo Kv. RK I

FOLDENFJORDEN

Innrigger begynner

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK
3. Arbeidernes RK
4. Tønsberg RK

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK I
3. Oslo Kv. RK II
4. Fredrikstad RK

NORGESMESTERSKAPET

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK
2. Damenes RK
3. Drammens Kv. RK
4. Arbeidernes RK
5. Horten Kv. RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK I
2. Oslo Kv. RK II
3. Drammens Kv. RK
4. Damenes RK

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

Firer senior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

BÆRUM ROKLUBBS REGATTA DRAMMENS KAPPROINGEN

Innrigger begynner

1. Oslo Kv. RK
2. Arbeidernes RK

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

Innrigger

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK
3. Arbeidernes RK

DELTAGERE:

Inger Marie Tveter
Marit Børrud
Aud Pedersen
Ragnhild Skjæggestad
Ingrid Schjulstad
Greta Kaknes
Unni Larsen
Bodil Vargdal
Aase Hansen
Vivi Duckert

1956:

FOLDENFJORDEN

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK
3. Fredrikstad RK

Innrigger junior

1. «Ægir»
2. Oslo Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK
2. Trondhjems Kv. RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK
2. Trondhjems Kv. RK

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Fredrikstad RK
3. Oslo Kv. RK

BÆRUM ROKLUBBS REGATTA

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Fredrikstad RK
3. Oslo Kv. RK

DRAMMENS KAPPROINGEN

Firer junior

1. Drammens Kv. RK
2. Fredrikstad RK
3. Oslo Kv. RK

Innrigger junior

1. Trondhjems Kv. RK
2. Oslo Kv. RK
3. Damenes RK.

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK
2. Trondhjems Kv. RK
3. Drammens Kv. RK

*Vårt første napp i
O. K. R.'s jubileums-
pokal — sølvfatet.*

DELTAGERE:

Aimeé Holth Hansen
Greta Kaknes
Unni Larsen

Bodil Vargdal
Torill Bratland
Violet Foss

Björg Sannum
Kari Saxegaard
Aase Hansen
Kari Hovland

1957:

KRETSMESTERSKAPET

Innrigger senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

FOLDENFJORDEN

Firer senior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK
3. Fredrikstad RK

NORGESMESTERSKAPET

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

Innrigger senior

1. Trondhjems Kv. RK
2. Oslo Kv. RK
3. Damenes RK
4. Drammens Kv. RK

N.S.R.'s JUBILEUMSREGATTA

Firer senior

1. Drammens v. RK
2. Oslo Kv. RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK
2. Ålesund RK

INTERNASJ. REGATTA,
HORTEN

Firer senior

1. Skovshoved RK
2. Drammens Kv. RK
3. Akademiska Roddf.
4. Oslo Kv. RK

BÆRUM ROKLUBBS
REGATTA

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

DRAMMENS KAPPROINGEN

Innrigger senior

1. Trondhjems Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

CHRISTIANIA RK's INTERNASJONALE REGATTA

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

DELTAGERE:

Björg Sannum
Ingrid Schjulstad

Greta Kaknes
Aimée Holth Hansen

Bodil Vargdal
Aase Hansen

1958:

KRETSMESTERSKAPET

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

FOLDENFJORDEN

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK.

NORGES ROFORBUNDS
REGATTA

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

ÅRUNGENREGATTA

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Akademiska RF
3. Oslo Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK.

Innrigger senior

1. Drammens Kv. RK
2. Ålesund RK
3. Damenes RK
4. Oslo Kv. RK

DETLAGERE:

Berit Syvertsen
Aimée H. Hansen
Aase Hansen

Berit Flinstad
Bodil Vargdal

1959:

ARUNGENREGATTA

Firer junior

1. Hengstrand Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET

1. Hengstrand Kv. RK
2. Drammens Kv. RK
3. Oslo Kv. RK

DELTAGERE:

Berit Finstad
Britt Schjetne

Anne Nilsen
Bodil Skodstrup

Bodil Vargdal

1960:

FOLDENFJORDEN

Firer junior

1. Oslo Kv. RK
2. Hengstrand Kv. RK

TRENINGSREGATTA

KJØRBO

Firer junior

1. Oslo Kv. RK
2. Hengstrand Kv. RK

NORDISK
MESTERSKAP JR.

Firer junior

1. Sverige
1. Danmark
3. Norge (OKR)

ARUNGENREGATTA

Firer junior

1. Aris, Sverige
2. Oslo Kv. RK
3. Uppsala RK, Sverige
4. Lyngby DRK, Danmark

NORGESMESTERSKAPET

Firer senior

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

DELTAGERE:

Mary Skjønhau
Turid Lundhaug
Britt Schjetne
Anne Marie Skjønhau
Aase Elgethun

1961:

KRETSMESTERSKAPET

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK

ARUNGENREGATTA

Innrigger begyinner

1. Drammens Kv. RK
2. Oslo Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET SENIOR

Firer senior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

Innrigger junior (ekstraord.)

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

Innrigger senior

1. Damenes RK
2. Drammens Kv. RK
3. Oslo Kv. RK

KJØRBOREGATTAEN

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

«Pelle Pigg»
beundres

DELTAGERE:

Turid Lundhaug
Berit Finstad
Mary Skjønhaug
Ina Høiby Jensen

Gunnvor Vargdal
Nina Røder Moholdt
Wenche Jacobsen
Inger Eide Kristiansen

Elin Schanche
Britt Schjetne
Aase Elgethun
Bodil Vargdal

1962:

FOLDENFJORDEN

Firer junior

1. OKR I
2. Drammens Kv. RK

Firer senior

1. Oslo Kv. RK I

NORGESMESTERSKAPET JUNIOR

Firer junior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK I
2. Damenes RK
3. Drammens Kv. RK
4. Oslo Kv. RK II

KØBENHAVNSREGATTAEN, BAGSVÆRD

Firer junior

1. Aarhus DRK
2. Oslo Kv. RK

Firer senior

1. Aarhus DRK
4. Oslo Kv. RK

ÅRUNGENREGATTA

Singlesculler senior

1. Stockholm Spörvägars IF
2. Oslo Kv. RK
(Wenche Jacobsen)
3. Vaxholm RF

Formann og jentene med Haakon J. Wallem's minnepokal.

NORGESMESTERSKAPET SENIOR

Firer senior

1. Oslo Kv. RK I
2. Damenes RK
3. Drammens Kv. RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK I
2. Oslo Kv. RK II
3. Damenes RK
4. Drammens Kv. RK

NORDISK JUNIORMESTERSKAP

Firer junior

1. Sverige
2. Finland
3. Danmark
4. Norge (OKR)

DRAMMENSREGATTA KJØRBOREGATTA

Firer senior

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK
3. Sandfj. RK

KJØRBOREGATTA

Firer senior

1. Oslo Kv. RK I
2. Drammens Kv. RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK II
2. Damenes RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK I

JONSVANNSREGATTAEN

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK
2. Damenes RK

Firer senior

1. Oslo Kv. RK I
2. Damenes RK
3. Drammens Kv. RK

Pokallop

1. Oslo Kv. RK II
2. Damenes RK
3. Oslo Kv. RK I

DELTAGERE:

Mary Skjønhaug
Ellen Hj. Engebretsen
Wenche Jacobse n
Berit Finstad

Joan Petersen
Tove Bekken
Gunvor Vargdal
Laila Laugerud

Almée Dethloff
Inger Eide Kristiansen
Aase Elgethun
Anne Marie Skjønhaug

1963:

KRETSMESTERSKAPET

Firer junior

1. Oslo Kv. RK II
2. Drammens Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET JUNIOR

Firer junior

1. Damenes RK
2. Oslo Kv. RK
3. Drammens Kv. RK
4. Porsgrunn RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK I
2. Oslo Kv. RK II
3. Drammens Kv. RK
4. Hamar Kv. RK

NORDISK SENIORMESTERSKAP, TAMMERFORS

Firer senior

1. Danmark
2. Finland
3. Norge (OKR)
4. Sverige

ÅRUNGENREGATTA

Singlesculler senior

1. Tyskland
2. OKR (Wenche Jacobsen)

KJØRBOREGATTAEN

Firer senior

1. Aarhus DRK
2. Oslo Kv. RK II

Firer junior

1. Oslo Kv. RK II
2. Damenes RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK I
2. Tønsberg RK

JONSVANNSREGATTAEN

Firer junior

1. Oslo Kv. RK II
2. Damenes RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK I
2. Damenes RK

Innrigger pokallop

1. Oslo Kv. RK I
2. Damenes RK I
3. Oslo Kv. RK II
4. Damenes RK II

DELTAGERE:

Lisbeth Wesmann
Tove Bekken
Laila Laugerud
Anne Marie Skjønhaug

Joan Petersen
Nina R. Moholdt
Helga Espe
Margrethe Christensen
Irmelin Mathisen

Lisen Roll
Inger Eide Kristiansen
Mary Skjønhaug
Wenche Jacobsen

1964:

FORÅRSKAPPROING, BAGSVÆRD

Junior firer

4. Oslo Kv. RK

Senior firer

4. Oslo Kv. RK

FOLDENFJORDEN

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK

Innrigger begynner

1. Horten Kv. RK

2. Oslo Kv. RK

3. Porsgrunn RK

4. Tønsberg RK

VIBORGREGATTAEN, DANMARK

Firer junior

2. Oslo Kv. RK

Firer senior

3. Oslo Kv. RK

Innrigger junior

Landsdelkamp

1. Norge (OKR)

2. Danmark

NORGESMESTERSKAPET JUNIOR

Firer junior

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

Innrigger begynner

1. Horten RK

2. Oslo Kv. RK

3. Trondhjems Kv. RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

KØBENHAVNREGATTAEN, BAGSVÆRD

Junior firer

1. Skovshoved RK

2. Damenes RK, Kbh.

3. Oslo Kv. RK

4. Viborg RK

Firer junior

Nordisk mesterskap

1. Danmark

2. Norge (OKR)

Singlesculler senior

1. Frederiksværk

2. Nykøbing

3. Damenes RK, Kbh.

4. OKR (L. Wesmann)

ÅRUNGENREGATTAEN

Firer senior

1. Damenes RK

2. Oslo Kv. RK

Firer junior

1. Damenes RK

2. Oslo Kv. RK

Innrigger senior

1. Damenes RK

2. Oslo Kv. RK

Innrigger begynner

1. Horten RK

2. Oslo Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET SENIOR

Firer senior

1. Damenes RK

2. Oslo Kv. RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

DRAMMENS KAPPROINGEN

Senior firer

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

Firer junior

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

KJØRBOREGATTAEN

Firer junior

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

Innrigger senior

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

Firer senior

1. Aarhus DRK

2. Oslo Kv. RK

2. Damenes RK

Singlesculler senior

1. Fredensborg RK

2. OKR (L. Wesmann)

3. Fredensborg RK

JONSVANNSREGATTAEN

Firer senior

1. Oslo Kv. RK
2. Damenes RK

Innrigger pokallop

1. Oslo Kv. RK
2. Damenes RK I
2. Damenes RK II

DELTAGERE:

Joan Petersen
Irmelin Mathisen
Margrethe Christensen
Lisen Roll
Anne Marie Skjønhaug

Lisbeth Wesmann
Ellen Hj. Engebretsen
Nina R. Moholdt
Berit Finstad
Inger Kjærnsby
Turid Lundhaug

Randi Halvorsen
Aud Sigvartsen
Kate Gro Christiansen
Anne Marie Hansen
Britt Schjetne

1965:

FOLDENFJORDEN

Innrigger begynner

1. Oslo Kv. RK
2. Porsgrunn RK

NORGESMESTERSKAPET JUNIOR

Firer junior

1. Porsgrunn RK
2. Oslo Kv. RK

Innrigger junior

1. Oslo Kv. RK
2. Horten RK
3. Damenes RK
4. Porsgrunn RK

ARUNGENREGATTAEN

Singlesculler senior

1. Danmark
2. Tyskland
3. Finland
4. OKR (L. Wesmann)

NORGESMESTERSKAPET SENIOR

Innrigger senior

1. Damenes RK
2. Oslo Kv. RK

PORSGRUNNSREGATTAEN

Plastsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Porsgrunn RK

KJØRBOREGATTAEN

Plastsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Damenest RK

JONSVANNSREGATTAEN

Innrigger begynner

1. Damenest RK
2. Oslo Kv. RK

DELTAGERE:

Lydia Bergmann
Gro Solvi Sæthre

Plastsculler

1. Damenest RK
2. Oslo Kv. RK

Anne Marie Hansen
Torunn Solberg

Innrigger pokallop

1. Damenest RK
2. Oslo Kv. RK

Lisbeth Borchgrevink
Lisbeth Wesmann

1966:

KJØRBOREGATTAEN

Plastsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Damenest RK

DELTAGER:

Wenche Jacobsen

JONSVANNSREGATTAEN

Plastsculler

1. Damenest RK
2. Oslo Kv. RK

1967:

FOLDENFJORDEN

Damer dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Porsgrunn RK
3. Drammens Kv. RK
4. Hengstrand Kv. RK

KRETSMESTERSKAPET

Damer dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Hengstrand Kv. RK

SIMLANGEN

Dobbeltsculler senior

1. Sverige
2. Oslo Kv. RK

KØBENHAVNREGATTAEN, BAGSVÆRD

Dobbeltsculler senior A
4. Oslo Kv. RK

Vi var her også på-
meldt i Elite dobbelt-
sculler, men ble utslått
i oppsamlingsløpet.

ARUNGENREGATTAEN

Dobbeltsculler elite

1. Sverige
2. Oslo Kv. RK
3. Damenest RK

NORGESMESTERSKAPET SENIOR

Dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Porsgrunn RK
3. Damenest RK
4. Drammens Kv. RK

KJØRBOREGATTAEN

Damer dobbeltsculler

1. Fredensborg DRK
2. Oslo Kv. RK
3. Damenest RK

Elite firer

1. Oslo Kv. RK

JONSVANNSREGATTAEN

Elite firer

1. Oslo Kv. RK
2. Damenest RK

Dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Damenest RK

Firer pokallop

1. Oslo Kv. RK
2. Damenest RK

«De første Norges-
mestrene i dob-
beltsculler»

DELTAGERE:
Aud Kjenslie
Wenche Jacobsen

Mary Skjønhaug

Lisen Bull
Lisbeth Wesmann

1968:

FORSOMMERREGATTA

Dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Damenest RK
3. Drammens Kv. RK

KRETSMESTERSKAPET

Dobbeltsculler elite

1. Oslo Kv. RK I
2. Drammens Kv. RK
3. Oslo Kv. RK II

FOLDENFJORDEN

Firer elite

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

Dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Damenest RK

ÅRUNGENREGATTAEN

Firer elite

1. Lokomotiva Olomuc
2. Oslo Kv. RK
3. Kristinehamn I
4. Sandefjord RK
5. Kristinehamn II

Singlesculler elite

1. Lokomotiva Olomuc
2. Damenest RK I
3. OKR (W. Jacobsen)
4. Damenest RK II

Dobbeltsculler elite

1. Kristinehamn
2. Lokomotiva Olomuc
3. Damenest RK
4. Oslo Kv. RK I
5. Oslo Kv. RK II
6. Drammens Kv. RK

NORGESMESTERSKAPET SENIOR

Dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK II

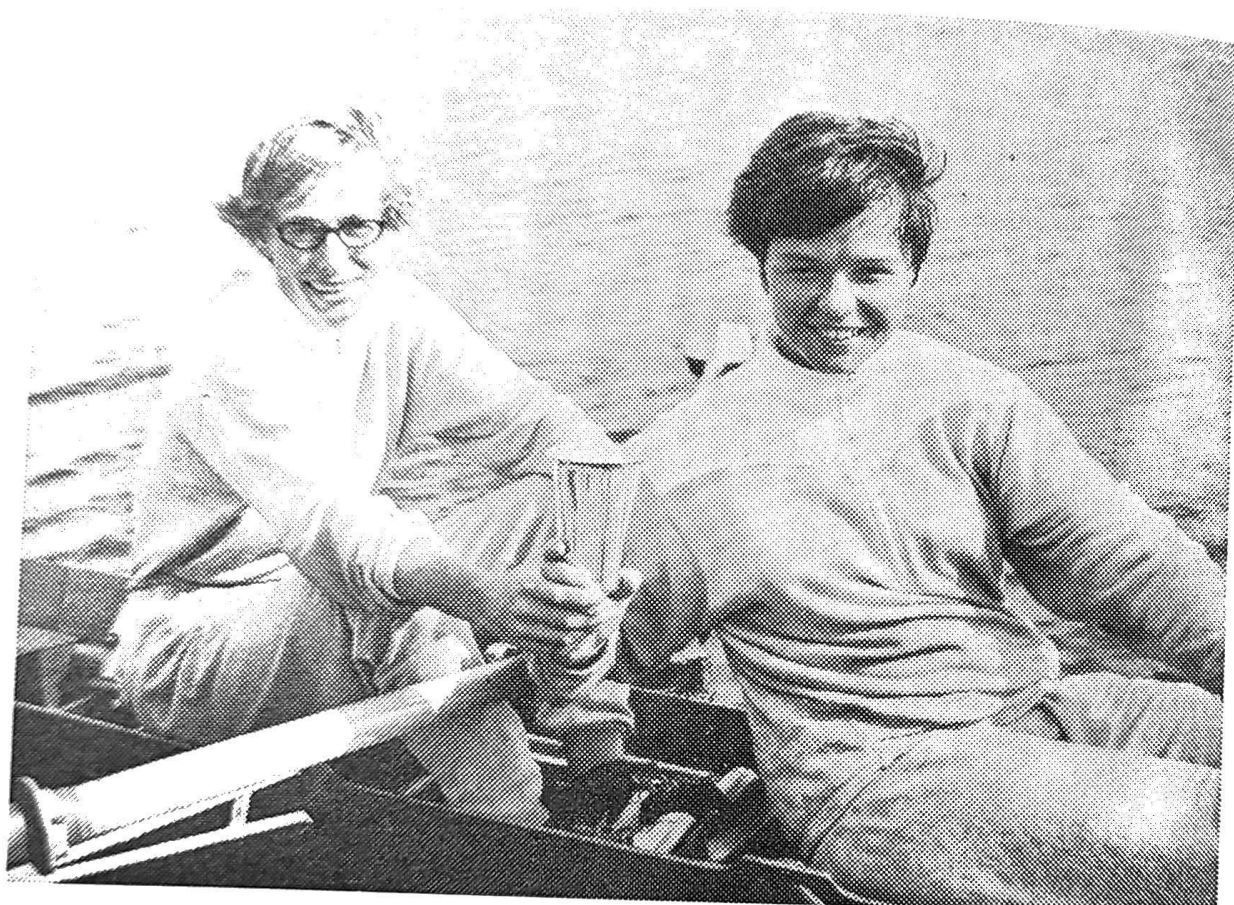
3-LANDSKAMP SVERIGE—FINLAND—NORGE I SILJANSNÄS

Firer elite

1. Oslo Kv. RK
2. Finland
3. Sverige
4. Norge
5. Sverige

Singlesculler

1. Finland
2. Sverige
3. Norge (V. Hegstad)
4. Sverige
5. Finland
5. Norge (OKR
A. Gjessing)

LANDSDELKAMP ØST-NORGE—NORD-JYLLAND

Dobbeltsculler

1. Norge (OKR)
2. Danmark

DRAMMENS KAPPROINGEN KJØRBOREGATTAEN

Dobbeltsculler

1. Oslo Kv. RK
2. Drammens Kv. RK

Dobbeltsculler

1. Kristinehamn
2. Damenes RK
3. Oslo Kv. RK

DELTAGERE:

Anine Gjessing
Wenche Jacobsen
Aud Kjenslie

Lisbeth Wesmann
Mary Skjønhaug
Lisen Bull
Vivi Christensen

Week-end- og sommerturer

Siden vi kom inn i det «nye» huset, har det vært litt dårlig med turroing i O.K.R. Endel av dem som var medlemmer i den gamle klubben, har fortsatt den gode tradisjonen med å dra på søndagstur, men noen stabil tradisjon blant de nyere medlemmene har vi ikke klart å skape.

De par siste årene har imidlertid situasjonen bedret seg. Noe nytt er kommet inn i bildet. Vår naboklubbs aktive turpadlere har etter hvert klart å trekke oss med ut. I samarbeid med dem har vi hatt flere week-end-turer, men særlig har pinseturene vært en stor suksess. Vi har hatt med to båter hver pinse de 3-4 siste årene, så her kan vi vel snart snakke om en tradisjon. En tradisjon har også ruten etter hvert blitt med Langåra som første stopp, Håøya som neste. Den siste dagen er det hele det lange strekket hjem. Mange ømme bakdeler og skjelvende knær har vært å se på bryggen i O.K.R. den kvelden. Etter at den verste verkingen i kroppen har gitt seg, er det imidlertid bare de mer positive trekk man husker, f. eks. strålende solskinnsdager med bading (iskaldt vann) eller kveldsmåltid rundt bål med rødvin og broilere. De som først har begynt å være med på disse turene kommer da også stadig igjen.

Enda større glede av vårt naboskap med Oslo Kajakklubb har vi hatt når det gjelder sommerturene. De siste 3 årene har vi fått lov til å være med på deres sommerleiropplegg — og det er litt av et arrangement. Til sammen har vi vært mellom 20 og 30, og enda flere mennesker i alle aldre hvert år. O.K.R. har for så vidt vært ganske beskjedne her, og bare deltatt med 4-5 jenter. Av arrangementsmessige grunner har vi ikke hatt noen båt med, så jentene har måttet prøve seg i kajak, og den har de etterhvert klart å mestre sånn noenlunde. Problemet er imidlertid at de samtidig har oppdaget hvor lettvinnt det er å dra på tur i kajak. De har faktisk sviktet den trofaste innriggeren. Dette får vi se å rette på ved kommende tur.

Av de 3 sommerturene vi har vært med på, har en vært ved Lyngør og 2 i Blindleia mellom Lillesand og Kristiansand. Det har vært fantastiske turer! Samtlige deltagere kommer hvert år tilbake og forsikrer hverandre om at bedre ferie finnes ikke. Fra byens kompliserte og masete liv kommer man over i en helt ny verden, hvor alt er deilig enkelt, og dreier seg om været, padling, bading, soling og sist men ikke minst mat. Selv om enkelte kan bli litt utålmodige når middagen lar vente på seg et par timer, så er det ingen grunn til å forhaste seg allikevel. Etter bare en uke kommer man tilbake fullstendig fornyet i sjel og kropp, og derfor skal vi da også nedover i år igjen. Alle som

vil kan få være med, så hvorfor ikke flere har benyttet seg av dette tilbudet, er en gåte for oss som har oppdaget charmen ved teltliv på en sommerlig sørlandsøy. La meg til slutt få si med redaktør Wilche i det danske kajaktidsskriftet: «Hvis du blir hjemme, vil din alderdom bli grå og trist, for du har ikke sommerturene i Blindleia å tenke tilbake på».

Lisen Bull

3-landskamp Sverige - Norge - Finland Siljansnäs 10. august 1968

Fredag aften kjørte en full buss med forventningsfulle roere og roerinner ut fra Oslo med kurs for Dalarna i Sverige, nærmere bestemt Siljansnäs. For første gang skulle 3-landskamp avholdes. Humøret var på topp, i alle fall inntil vi kom inn i køen på Trondhjemsveien. 2½ time Oslo-Kløfta kan ta humøret fra noen og hver, men optimismen rådet i bussen. Alle forhåndstips om landskampens utgang gikk nemlig i norsk favør.

Ca. 2 timer forsinket ankom vi Siljansnäs. Klokken var blitt 2 om natten og dagen derpå skulle landskampen gå. Innkvarteringen ble et kapittel for seg, idet det viste seg at skolen hadde gutta okkupert, så der var det ikke plass til oss møfrø. Men dette var vi i grunnen takknemlig for, idet alle jentene — 17 ialt — ble kjørt opp til Siljansnäs Høyfjellshotel. Et lekkert sted med stort svømmebasseng like utenfor hotellvinduene, noe vi benyttet oss av både sent og tidlig.

Lørdag var dagen med stor D og 3-landskamp. Etter en rask morgendukket (for racerroernes vedkommende i dusjen) dro vi ned til banen for å rigge båter. Og sist, men ikke minst, ta våre konkurrenter i øyensyn når disse la ut på prøvetur. Det er jo slik med oss roere at vi alltid skuler bort på konkurrentene for å se hvordan de ror og kanskje øyne en sjanse til seier.

Landskampen startet og de norske gutta tok den ene dobbeltseier etter den andre og innfridde forventningene i avisene her hjemme. Men, vi «stakkars små» hunkjønn-roere var i avisene ikke løvnet en seierssjanse. Det hette så smukt i en hovedstadsavis at «en 4. plass nok var innen rekkevidde for O.R.K.'s firer, og alt bedre enn dette måtte ansees for meget positivt». Men det var jo nettopp i firer vi hadde øynet de største sjansene til seier. Foruten O.K.R. startet for Norge Sandefjord Roklub og 2 lag fra Sverige, samt 1 fra Finland. O.K.R.-jentene sørget for at vedkommende skribent måtte bite i seg

hvert eneste ord i referatet fra landskampen. De rodde nemlig et gnistrende løp og var aldri truet av sine konkurrenter. Det er vel unødvendig å si at stemningen var høy etter dette.

Men, det som nok frydet oss mest var at de «store gutta» nok måtte innrømme at innsatsen fra dameroernes side hadde oversteget alle forventninger. Vi plukket nemlig 21 poeng til sammendraget, noe som sikkert gjorde sitt til at Norge vant 3-landskampen med en overvekt på 24 poeng.

Norges Roforbunds formann Lauritz S. Rode gratulerer med seieren.

Om kvelden var det roerfest med dans på skauen. Utpå kvelden kom gutta på besøk til hotellet og svømmebassenget ble benyttet til «stuekonkurranse». Sent kommer vi til å glemme hele Christianias Frederik ved den anledning.

Søndag var det såkalt «Kyrkbåtsrodd». Dette var en konkurranse i båter rodd av 20 mann. Deltagere var nasjonslag fra Sverige, Norge og Finland — plukket ut av mannskapene i 3-landskampen. Disse skulle kjempe mot et lag fra Dalarna, som hadde trent i denne båttype i lang tid. Men kampen om 1. plassen ble meget spennende. Dalarna og Norge lå side om side i hele løpet og de siste tak inn til mål avgjorde det hele. Det ble seier til Dalarna med fattige 5/10 sek. foran Norge. Noe som sikkert var bra, for ellers var vel den «svenske äran» blitt temmelig redusert.

Søndag ettermiddag satte vi kursen mot Norge igjen. Turen var en opplevelse for oss som var med, og vi er Norges Roforbund en stor takk skyldig for opplegget av turen. Det hele gikk knirkefritt, og alle deltagerne var enige om at maken til tur er det sjelden man opplever.

Vi håper det ikke blir altfor lenge til denne 3-landskamp skal arrangeres igjen.

Deltagere

Åpning av klubbens 40. sesong — 1. mai 1969

Å være til stede ved sesongåpninger i O.K.R. er en begivenhet, og i særdeleshet når det er jubileumsåpning. Dessverre sviktet værgudene åpningen av klubbens 40. sesong, men klubbens venner og medlemmer sviktet ikke. Ca. 130 var møtt frem, både til lands og vanns for å bivaere begivenheten.

Klubbens formann, Ester Hjertø, holdt en manende tale hvor hun kom inn på klubbens første leveår og den tid klubbens stifter, fru Harriet Hafsøe, gjennom pressen annonserte etter damer som var interessert i å stifte en roklubb. Hele 40 billetter kom inn, og den 12. juni 1929 ble det innkalt til et møte, og samme aften ble Oslo Kvinnelige Roklubb stiftet. Det å finne tomt til et klubbhus var like vanskelig den gang som nå. Fru Hafsøe kom i kontakt med Oslo Seilforening som hadde tomt til leie på Lille Herbern. Den 17. juni 1930 sto klubbens første båthus ferdig og fru Hafsøe kunne heise vimpelen og erklære den 1. rosesong for åpnet. Tomten på Lille Herbern var ikke den mest ideelle for en roklubb, og i 1933 stilte Oslo kommune en tomt til vår rådighet på Sjølyst. Det gamle hus ble satt på en lekter for å overføres til den nye tomt. Flyttingen gikk av stabelen senhøstes med lite vann i Bestumkilen, og da lekteren kom til Maritim, orket den ikke lenger, ga opp og frøs fast sammen med huset. Der ble det hele liggende til våren kom og tomten på Sjølyst så noenlunde ryddiggjort. I 1939 fikk båthuset et pent tilbygg som bestod av en koselig peisestue og terrasse. Noen særlig glede av dette hus fikk man ikke før i fredsåret 1945. Men dessverre, allerede i 1956 var klubben på flyttefot igjen som følge av utbyggingen av Drammensveien.

Formannen nevnte videre at klubben nå går inn i sin 40. sesong. De av våre naboklubber som med raske skritt nærmer seg de 100, vil nok se på oss som en lillesøster, mens de yngste av våre medlemmer sikkert synes at en førtiåring er en som «trekker på åra» . . .

Det er med en viss spenning man åpner en ny sesong. Hva vil sommeren bringe? Optimister er man alltid i O.K.R. — i alle fall i begyn-

nelsen av sesongen, og formannen kunne fortelle at klubben har 3 lag i trening, 2 dobbeltscullere og 1 firer.

Til slutt rettet Ester Hjertø en takk til alle dem som hadde vært på dugnad både sent og tidlig slik at 40-åringen kunne vise seg fra sin aller mest representative side. Hun sluttet sin tale med: «Dermed erklærer jeg den 40. rosesong for åpnet, og ber rosjeff og hussjeff om å heise flagg og vimpel».

Etter flaggheisingen ble det ropt 3 ganger hurra for flagget og klubben.

Ute på båt-plassen lå 3 nye båter og ventet på å få navn. Det var klubbens nye dobbeltsculler og 2 plastscullere. Gudmor for dobbeltsculleren var Liv Wilberg. Denne fikk navnet «Najaden». De to plastscullere ble døpt av Eva (Buster) Kvale og Vera Pay. Eva Kvale hører med til klubbens stiftere og Vera Pay er formann i representantskapet. De to plastscullere ble døpt henholdsvis Adam og Eva.

Norges Roforbunds formann, Lauritz S. Rode, tok så ordet og gratulerte klubben med jubileet. Han trodde nok at det ble resultater på regattabanen da jentene i hele vinter hadde trent flittig. Han sluttet sin hilsen med å utrope et tre ganger hurra for klubbens «41. sesong».

Selv om det var en kald og sur vårdag, dro «vikingkvinnene» til sjøs som om det skulle være 20 grader i vannet. Men mannskapet som rodde «Najaden» på jomfruturen, fikk føle at det var det nok ikke. Jentene havnet nemlig i vannet, men heldigvis var «Tertitt» — følgebåten i nærheten, og det hele gikk bra.

Etterpå var alle gjester og medlemmer samlet i klubbrommet til kaffe og kaker.

FORMANN	WISEFORMANN	SEKRETÆR
1954 Oddbjørg Hvinden	Liv Wilberg	Berit Nordby Nilsen
1955 Oddbjørg Hvinden	Astrid Gihbsson	Berit Nordby Nilsen
1956 Astrid Gihbsson	Gerda Isaachsen	Berit Nordby Nilsen
1957 Astrid Gihbsson	Gerda Isaachsen	Evelyn Myhre
1958 Oddbjørg Hvinden	Gerda Isaachsen	Evelyn Myhre
1959 Oddbjørg Hvinden	Liv Wilberg	Ester Hjertø
1960 Oddbjørg Hvinden	Liv Wilberg	Ester Hjertø
1961 Oddbjørg Hvinden	Liv Wilberg	Aud Telnes
1962 Oddbjørg Hvinden	Liv Wilberg	Anne Marie Skjønhaug
1963 Oddbjørg Hvinden	Kirsten Sture	Anne Marie Skjønhaug
1964 Oddbjørg Hvinden	Kirsten Sture	Anne Marie Skjønhaug
1965 Ester Hjertø	Kirsten Sture	Anne Marie Skjønhaug
1966 Ester Hjertø	Kirsten Sture	Anne Marie Skjønhaug
1967 Ester Hjertø	Aimée Dethloff	Lisbeth Borcgrevinck
1968 Ester Hjertø	Annie Gjessing	Inger Kjernsby
1969 Ester Hjertø	Elenor Whist	Turid Lundhaug

KASSERER	ROSJEF	MATERIALSJEF
1954 Annie Hjemgaard	Ester Hjertø	Liv Sigurdsen
1955 Annie Hjemgaard	Ester Hjertø	Liv Robberstad
1956 Evy H. Larsen	Liv Sørensen	Liv Robberstad
1957 Unni Larsen	Liv Sørensen	Inger Marie Tveter
1958 Unni Larsen	Ingrid Schjulstad	Inger Marie Tveter
1959 Inger Marie Ommundsen	Aimée Holth Hansen	Eldrid Hagen
1960 Inger Marie Ommundsen	Aase Elgethun	Ingrid Hansen
1961 Inger Marie Ommundsen	Aase Elgethun	Bjørg Kveseth
1962 Ester Hjertø	Aimée Dethloff	Bjørg Kveseth
1963 Ester Hjertø	Aimée Dethloff	Mary Skjønhaug
1964 Ester Hjertø	Inger Eide Kristiansen	Mary Skjønhaug
1965 Berit Finstad	Margrethe Christensen	Mary Skjønhaug
1966 Berit Finstad	Britt Schjetne	Mary Skjønhaug
1967 Berit Thorstensen	Britt Schjetne	Petra Fritzner
1968 Aimée Dethloff	Britt Schjetne	Petra Fritzner
1969 Inger Kjernsby	Aimée Dethloff	Grethe Christiansen

HUSSJEF

VISEROSJEF

VISEMATERIALSJEF

1954 Ingrid Hansen
 1955 Hildur Lyseknappen
 1956 Unni Larsen
 1957 Gerd Tengbom
 1958 Gerd Tengbom
 1959 Kari Bjorvatten
 1960 Kari Bjorvatten
 1961 Kari Bjorvatten
 1962 Kari Bjorvatten
 1963 Kari Bjorvatten
 1964 Kari Bjorvatten
 1965 Kari Bjorvatten
 1966 Margrethe Christensen
 1967 Margrethe Christensen
 1968 Margrethe Christensen
 1969 Bjørg Klungsør Wilhelmi

Vivi Duckert
 Vivi Duckert
 Elsie Olafsen
 Elsie Olafsen
 Elsie Olafsen
 Aase Hansen
 Gerd Tengbom
 Berit Finstad
 Bodil Vargdal
 Inger Eide Kristiansen
 Britt Schjetne
 Britt Schjetne
 Irmelin Mathisen
 Mary Skjønhaug
 Elenor Whist
 Aase Elgethun

Mary Ravn
 Kari Bjorvatten
 Bodil Vargdal
 Aase Hansen
 Aase Hansen
 Berit Kalbakk
 Kari Hovland
 Anne Nilsen
 Ingrid Hansen
 Ingrid Hansen
 Lisbeth Wesmann
 Lisbeth Wesmann
 Ellen M. Willoch
 Ellen M. Willoch
 Ellen M. Willoch
 Ellen M. Willoch

STYRET 1959

Fra venstre: Inger Marie Ommundsen, Kari Bjorvatten, Liv Wilberg, Oddbjørg Hvinden, Aase Elgethun, Ester Hjertø, Aimée Holth Hansen.

Medlemsfortegnelse pr. 1. mai 1969

ÆRESMEDLEMMER

Fru Harriet Hafse
klubbens stifter

Skipsreder Gunnar Hvattum †

Frk. Johanne Fornæs

LIVSVARIGE AKTIVE

Bakkerud, Elna
Bekkevold, Gretha
Berg, Astrid Heyerdahl
Bjerklund, Kari
Bjorvatten, Kari
Bodahl, Astrid
Dethloff, Aimée
Elgethun, Aase
Fedje, Elsie
Fredriksen, Gerd
Hafse, Harriet
Hansen, Ingrid
Haugfoss, Aslaug
Hjertø, Ester
Hodneland, Blanche
Hunfalsvay, Nini
Hvattum, Astri
Hvoslef, Karin
Isaachsen, Gerda
Iversen, Ellen
Jensen, Ragnhild
Jensen, Toril

Kiønig, Agnes
Krage, Mossa
Kvale, Eva
Leschly, Lise
Maroni, Else Marie
Nilsen, Ada
Nøkleby, Erna
Olafsen, Anne Marie
Ommundsen, Inger Marie
Schjetne, Britt
Semmingsen, Tordis
Sigurdson, Liv
Skjønhaug, Mary
Thoresen, Ingerid
Trøtteberg, Hedvig
Voll, Elvina
Western, Thorborg
Weigner, Alfild
Wilberg, Liv
Ødegaard, Ruth
Aall, Gudrun

Abrahamsen, Hege
Andersen, Marit Østmo
Andersen, Randi
Andersen, Sølvi
Andersen, Torill
Arvidsson, Wenche
Berntsen, Laila
Bratland, Inge-Lis
Bruin, Trudie de
Braathen, Sylvia

AKTIVE

Bugge, Gro
Bull, Lisen
Carlsen, Berit
Christensen, Vivi
Christiansen, Grethe
Christiansen, Kate Gro
Clasen, Nina
Danielsen, Grethe
Ervik, Lola
Friele, Ina

Fritzner, Petra
 Frost, Trude
 Giertsen, Gunn
 Gjessing, Anine
 Glemming, Karin
 Gyldenkrone, Benedikte
 Hage, Kjersti
 Hansen, Bjørg
 Hansen, Bjørg Fabricius
 Hansen, Jorun
 Hauger, Kristin
 Haugerud, Ellen
 Hegge, Margareth
 Heiberg, Vivi
 Herkules, Astrid M.
 Holst, Tone Kirsti
 Husberg, Ellen
 Høibraathen, Reidun
 Ingebricson, Helle M.
 Jacobsen, Wenche
 Johansen, Liv Karin
 Jonassen, Reidun
 Kjernsby, Inger
 Kristiansen, Gry
 Kristiansen, Margrethe
 Krogh, Vigdis
 Larsson, Bjørg
 Lillestøl, Brita
 Mathisen, Irmelin
 Mittelbach, Anne Lise
 Myhrer, Arnhild
 Nielsen, Ella Thustrup
 Nilsen, Kari

Noordhock, Gerda
 Nordgren, Vibeke Blom
 Næss, Inger
 Ohme, Unni
 Olsen, Bodil
 Paulsen, Lisbeth
 Rolstad, Janne
 Scheie, Liv
 Skabo, Irja
 Skutle, Lilly
 Solberg, Torunn
 Stenstad, Inger
 Storm, Marian Coby
 Sture, Kirsten
 Sundt, Karin
 Svensen, Ellen
 Svensen, Turid
 Sylte, Aud
 Sørensen, Elisabeth
 Tank, Anne Cathrine
 Tingvold, Anne Berit
 Thorne, Reidun
 Torstensen, Berit
 Trana, Britt
 Vedaa, Anne Lise
 Veflen, Tandi
 Vegler, Tone
 Waller, Nilsen, Gerd
 Wesmann, Lisbeth
 Whist, Elenor
 Wilhelmsen, Grethe
 Willoch, Grethe

LIVSVARIGE PASSIVE

Andersen, Elisabeth
 Bommen, Liss
 Heiberg, Marie Therese

Skedsmo, Laila
 Øhlckers, Elisabeth

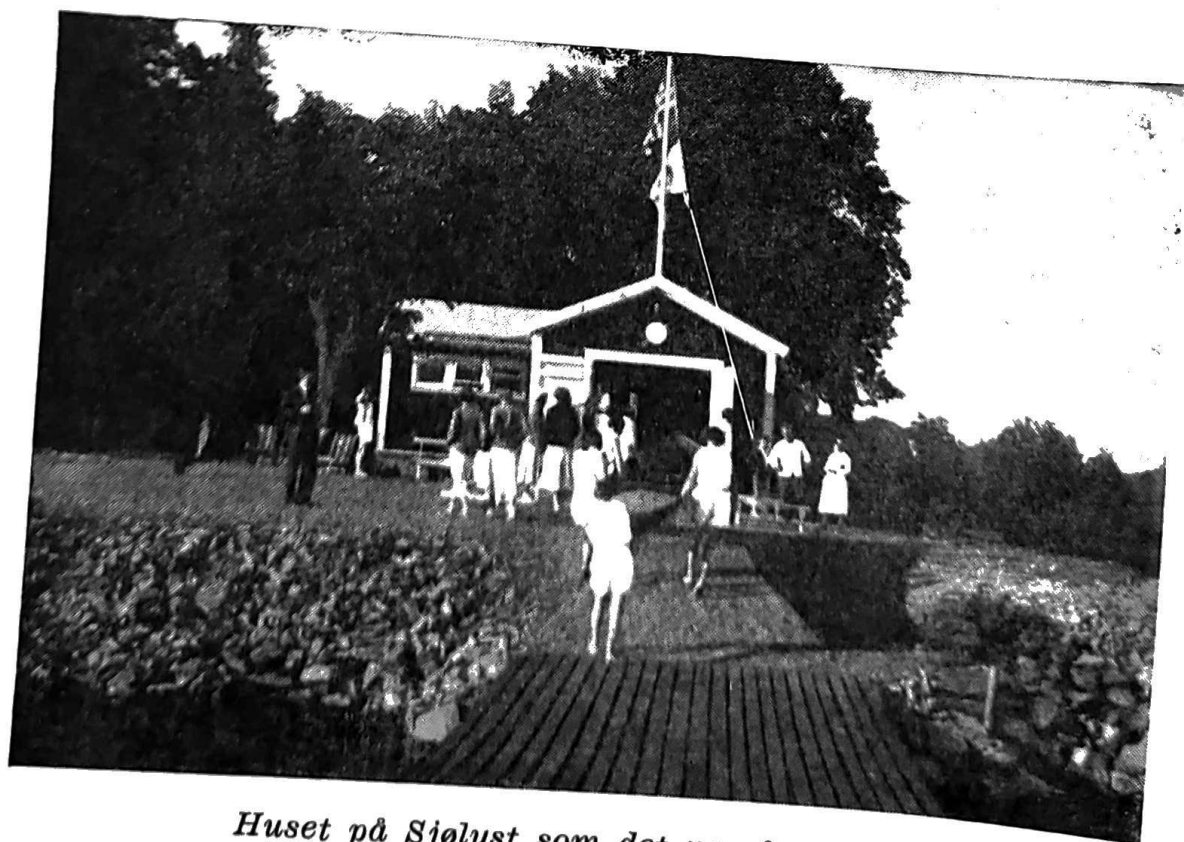
PASSIVE

Aspelin, Kari Charlotte
 Bekken, Tove
 Bull, Jan

Evensen, Inger
 Gustavsen, Gro Sølvi
 Huseby, Synnøve

Jacobsen, Ingrid Prante
Jensen, Unni Elisabeth
Kalbakk, Berit
Knutssøn, Aud
Koldingsness, Laila
Laugerud, Laila
Lundhaug, Turid
Løvheim, Kari
Manskow, Rolf
Meisel, Eva
Moe, Bjørg

Moum, Unni
Paus-Nielsen, Ingrid
Pay, Vera
Rosenvinge, Astrid
Rørstad, Ester
Tokerud, Bjørg
Treider, Ellen M.
Wagle, Svein
Wallborg, Torunn
Aarhus, Elsa

Huset på Sjølyst som det var før 1939.

Båtene våre

- Båt nr. 1 «Kronprinsesse Märtha». Innrigger. Innkjøpt 1930. Bygget ved E. Nordbjærge Baadeverft, Kb.havn. Brent på St. Hans-bål i 1965. Baugen henger i peisestuen m/sølvplaten.
- Båt nr. 2 «Fia». Innkjøpt 1932. Bygget ved E. Nordbjærge Baadeverft, Kb.havn. Solgt til Infanteriets Øvingsavd., Evjemoen 1957.
- Båt nr. 3 Innrigger. Innkjøpt 1932. Bygget ved Hvidsten båtbyggeri. Gitt til Grimebakken Arbeidsskole for åndssvake i 1967.
- Båt nr. 4 Toer innrigger. Innkjøpt 1932. Hvidsten Båtbyggeri.
- Båt nr. 5 Utrigger. Kjøpt av N.S.R. i 1936. Endte sine dager som blomsterkasse på «Sjølyst».
- Båt nr. 6 Utrigger. Kjøpt 1936. Båtbygger Fr. Pirsch Bootswerft.
- Båt nr. 7 «Viking»-innrigger. Båtbygger: Cantieri Foggi Agretti, Italia. Innkjøpt 1938.
- Båt nr. 8 Sculler, klinkbygger. Gave fra medlemmer i 1946.
- Båt nr. 9 Innrigger. Kjøpt 1946. B. Bringsværd Båtbyggeri.
- Båt nr. 10 «Seniorita» innrigger turbåt. Innkjøpt 1950. Båtbygger: Victor Jensen Bådbyggeri, Danmark. Brukes daglig. Båten er reservert medlemmer over 35 år.
- Båt nr. 11 «Girly» — utrigger, konkurransebåt. Båtbygger: Fr. Pirsch Bootswerft. Innkjøpt 1953.
- Båt nr. 12 «Atter'N». Gave fra N.S.R. 1954. Endte sine dager på St. Hans-bål 1965.
- Båt nr. 13 Sculler — klinkbygget. Gave fra N.S.R. på bursdagen 1954.
- Båt nr. 14 «Liv» — innrigger. Innkjøpt 1961. Båtbygger: Victor Jensen, Danmark.
- Båt nr. 15 «Stella». Single sculler. Innkjøpt 1961. Båtbygger Fr. Pirsch Bootswerft. Benyttes daglig raceroing.
- Båt nr. 16 «Oddbjørg». Innrigger. Innkjøpt 1964. Båtbygger: Victor Jensen, Danmark. Benyttes daglig til instruksjon av nybegynnere. Dette er en innrigger turbåt.
- Båt nr. 17 «Spurt» Utrigger. Forbeholdt raceroere. Innkjøpt 1964. Båtbygger: Henry Larsen, Køge.
- Båt nr. 18 «Tina» — plastsculler. Innkjøpt 1965 gjennom Norges Ro forbund.
- Båt nr. 19 «Ester» — innrigger forbeholdt raceroing. Innkjøpt 1966. Karl Paulsens Bådbyggeri, Løgstør.
- Båt nr. 20 «Nymfen» dobbeltsculler. Innkjøpt 1967. Båtbygger Odense Outriggerværft.
- Båt nr. 21 «Tertitt» — plastjolle 10' følgebåt m/ 15 hesters motor. Innkjøpt 1967.
- Båt nr. 22 «Najaden» — dobbeltsculler. Innkjøpt 1968. Båtbygger: Henry Larsen, Køge.
- Båt nr. 23 «Eva» — plastsculler. Innkjøpt 1969.
- Båt nr. 24 «Adam» — plastsculler. Innkjøpt 1969.

O.K.R.-jenter!

BENYTT DERE AV VÅRE
ANNONSØRER

Gratulerer med jubileet

ROLF HOLM
MURMESTER

Cort Adellers gt. 12 - Oslo 1
Centralbord 56 57 80

la oss anta

at De ønsker egen bolig. Da har vi et konkret tilbud. Vi *bygger* nemlig hus. A-hus.

ANDRESENS BANK

HUSK – SORT motor i år!

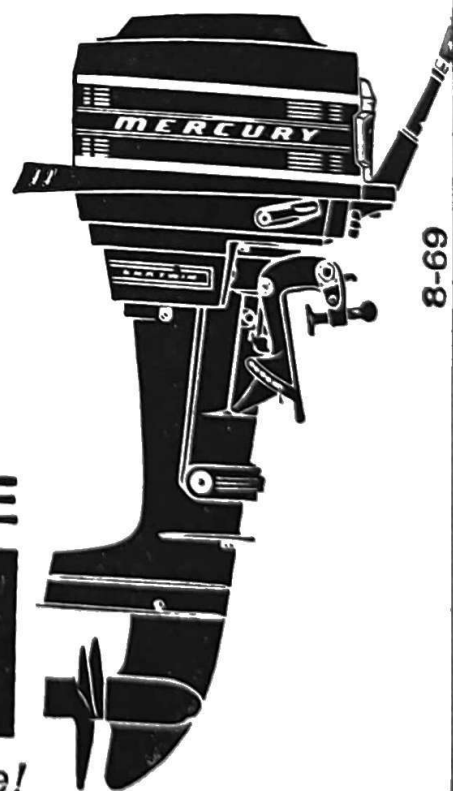
Ny bensinpumpe, forgassergitter,
enda bedre rulle- og kulelagre,
med giraksel i ett stykke og
spiralskårne drev, XK 360
korrosjonssikker aluminium.

MERCURY GIR BEDRE **ØKONOMI**

Den suverene motor som andre prøver å kopiere!
Kom innom oss i dag! Få katalog, se motoren selv.

≡ **SØRENSEN og BALCHEN** ≡
MERCURY-AVDELINGEN

Slemdalsvn. 1, Oslo 3 - Tlf. 46 98 50
Over 100 forhandlere over hele landet.

ALT I FORSIKRING

EGEN AVDELING FOR IDRETTSFORSIKRING

**Om drakter til
konkurranse
og trening,
er der kun en
mening.**

Besøk vårt V.V.S. senter i
Bogstadveien 19

*Vi fører alt i utstyr for
kjøkken og bad*

 Østlandske
RØRLEGGEBEDRIFT a/s

Tlf. 60 10 33 - 46 93 09

DET FINNES

NORSK PAPIR for de fleste formål.

Bruker DE norsk papir?

JENS LYCHE

Oslo 1

H. ØHLCKERS A/s

Etablert 1866

AGENTURFORRETNING - OSLO

Foto - Smykker - Ur - Kikkerter
TIL LANDETS LAVESTE PRISER!

Priseks.: Kamera: 35 mm, m/ lysmåler og veske kr. 169.—. Filmopptaker m/ lysmåler, grep og veske fra kr. 248.—. Fabuna sveitsisk toppkvalitetsur med 5 års verdensgaranti fra kr. 89.—. Gullring 14 kt. m/ perle fra kr. 39.—. Gullring m/ diamant fra kr. 138.—. Kikkert 7 x 50 m/ veske. 5 års garanti kr. 129.—.

Strømsnes Tekniske a.s

Hegdehaugsv. 27, Møllergt. 3, Pilestredet 29, Ruseløkkvn, 14

UR betyr sikkerhet og varig glede **CERTINA**

I vårt store utvalg av dette sveitsiske toppprodukt vil De alltid finne det ur som passer for Dem.

URMAKER
Brødrene Egeberg
Youngstorget 2 - Telefon 33 10 26
Gratis urforsikring - Bokreditt

Volkswagenimportøren i Norge:

Hurvald A. Möller & Søn

STORTINGSGATEN 30 - OSLO 1
TELEFON 41 73 55

Hvorfor velge en Peugeot?

I første rekke økonomien med tanke på langsiktig holdbarhet og driftsikkerhet.

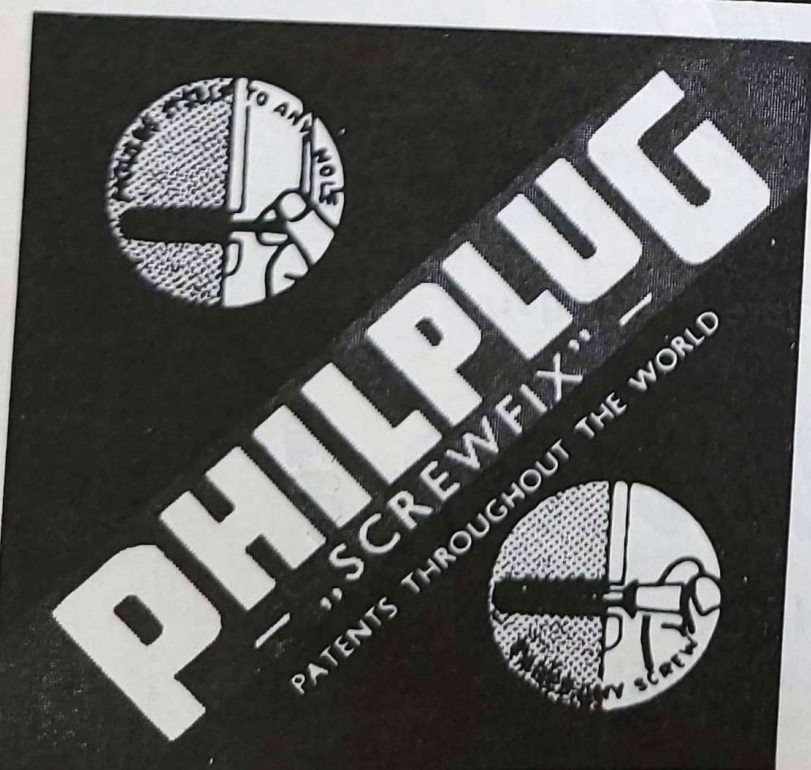
Peugeot's kjøreegenskaper — farten, flyten og den fjærlette styringen er noe som verdsettes høyt blant alle Peugeot-eiere, — og en ting til, en Peugeot går nesten lydløst.

Dessuten er alle Peugeot-modeller i år electrophoresebehandlet (en ny revolusjonerende antirustbehandling). Om det er en 404, 204 eller 504 (årets bil), om det er personbil eller stasjonsvogn — det er den samme kvalitet, den samme høye driftsikkerhet.

PEUGEOT

Hvis det er kvalitet De vil ha.

Importør: BERTEL O. STEEN A/S / Forhandlere over hele landet.

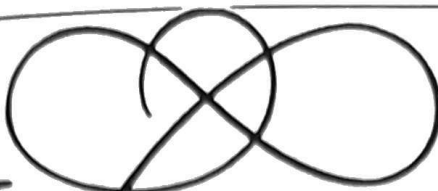

SLIK SKAL DET GJØRES:

Fabrikant: LEIF GRAN

Postboks 67 DRAMMEN Telf. 831269

*KJØP MED
BONUS I*

bonus

KJØPESENTER A/S

**ÅKEBERGVEIEN
RENSECENTER A/s**

Gratulerer med 40 års jubileet.

Kreditkassens sparelån

gir Dem inntil 3 ganger så
mange penger å rutte med.

En ting er å spare. En annen ting er å sette penger inn på en sparelånskonto i Kreditkassen. Ved siden av å spare vil De på en sparelånskonto opparbeide Dem lånerett: Etter ett år retten til å låne like meget som De har spart. Etter 1 1/2 år kan De låne 1 1/2 gang den summen De har spart. Etter 2 år kan De ta ut det oppsparte beløp + renter + 2 ganger sparebeløpet. Nå har De med andre ord plutselig 3 ganger så mange penger å rutte med.

Vi låner Dem inntil kr. 20 000,- uten kausjonist og noen form for sikkerhet. Inntil kr. 30 000,- ved kjøp av bolig, (mot deponering av innskuddsbevis).

I tilbakebetalingsperioden kan De trekke lånerentene fra i selvangivelsen. Ikke dumt?

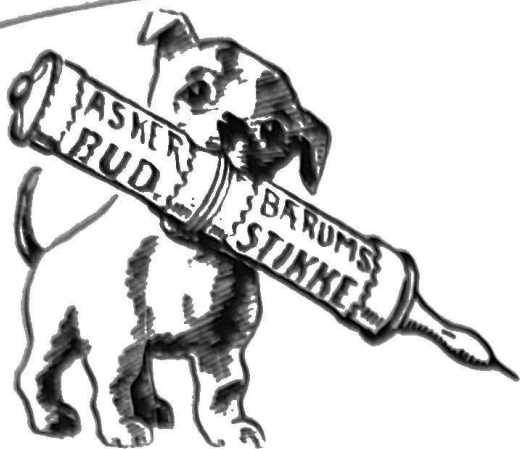
Kom innom en tur så kan vi snakke om endel andre fordeler denne spareformen gir. Snakk med ham som sitter bak skiltet:

KREDITKASSENS SPARELÅN.
Velkommen.

KREDITKASSENS

Christiania Bank og Kreditkasse

SPARELÅN

fra dør til dør
i Asker og Bærum

Hold «Budstikken» De også. Den forteller Dem alt av
smått og stort De må vite for å trives i våre bygder —
og koster bare kr. 17.00 pr. kvartal.

**ASKER
BÆRUMS BUDSTIKKE**

SANDVIKA

LA ROERSKJEEN

bli gaven til roervennen.

Selges kun hos:

Gullsmed Gunnar Fjeld

Drammenvn. 20 - Oslo 2 - Tlf. 44 77 17

GODØYSUND FJORDHOTEL

GODØYSUND — stedet folk snakker om

De vil like Dem på Godøysund. Stedet hvor De kan dyrke Deres favoritt-sport eller ganske enkelt slappe av i herlig natur uten å tenke på våre dagers hektiske jag og mas.

Godøysund ligger ved inngangen til Hardangerfjorden — riktig en «orkesterplass» for et hotell. Det nye hotellet har en lykkelig forening av stil og komfort. Allerede i forrige århundre var det gamle Godøysund et kjent og skattet sted blant vestlandets beboere. Det gamle Godøysund lever videre i dagens nyskapning. Hotellet vil begeistre enhver som setter pris på gjestfrihet og service.

Med sine lyse, luftige oppholdsrom, elegante, smakfulle spisesal og moderne hobbyrom — gir hotellet et vennlig inntrykk allerede ved første møte.

Vi garanterer fisk under oppholdet. Ta en prat med våre eksperter om hvor De finner de beste stedene. P. g. a. Golfstrømmen, er vannet atskillig varmere enn de fleste tror. Vannet holder vanligvis meget behagelig temperatur hele sommeren gjennom.

De kan leie Deres egen lille båt hvis De har behov for å slappe av alene — vekk fra hverdagens problemer.

Ta en fottur rundt i egnen. Her kommer De i den riktige kontakt med naturen som ånder av den harmoni og stillhet mange søker etter.

På Godøysund vil De oppleve en ferie som skiller seg ut og som De vil huske.

ULLERN AVIS

HENRY LARSENS OUTRIGGER-VÆRFT

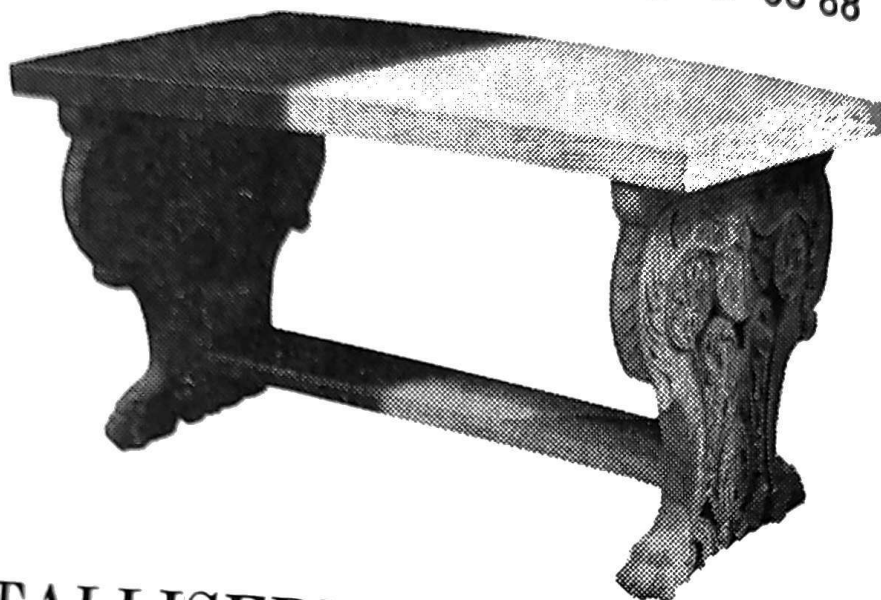
KVALITETSBATER

Tøxensvej 16, Køge (03) 65 21 42.

Danske Studenter Roklubs båddeværft
v/ HENRY LARSEN
Strandvænget, København Ø. RY. 49

*Gamle, triste møbler fornyes ved
sandblåsing.*

Etterbehandling med spesiallakk eller kalking.
Vi henter og bringer - Ring 67 06 88

METALLISERINGSVERKET A/S
Ole Deviks vei 24, Teisen, Oslo 6

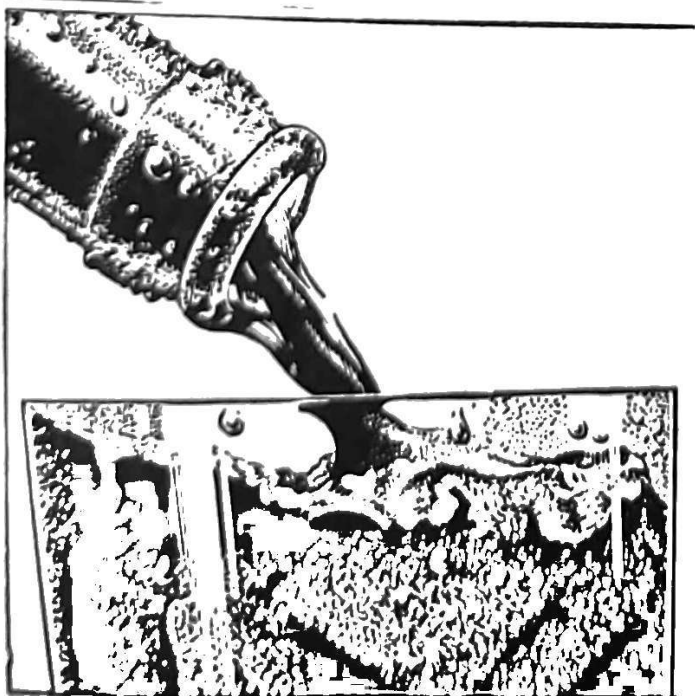
Til lykke med
JUBILEET

Transmisjonsfirma
ARTHUR MATHISEN
Karl Johans gt. 25 - Oslo 1 - Tlf. 33 30 14

H. S. FOUGNER

Autorisert rørleggermester

Pilestredet 31 - Tlf. 20 33 88 - 20 38 87

alt går
bedre
med
Coca-Cola

DOBBEIT
GLEDE
AV EN
ENKELT
BUKETT!

Kupongsparing gir lånerett - lån
til hva De vil uten å stille
sikkerhet.

Den norske Creditbank

Vindusbrett og benkeplater i respatex.
Pyntelemmer (vindusskodder) på lager
og etter bestilling.

A. Mikkelsens Snekkerverksted
TØNSBERG · TELEFON 12 409

FORENEDE KULIMPORTØRER A/s

Alt i brensel.

VED VÅRT ANLEGG LOSSER OG LASTER
VI DERES MASSEGODS.

VI KAN OGSÅ LAGRE FOR DEM.

Sørengkaia 8 - Oslo 1 - Tlf. 68 19 50

Orchidée Blomster

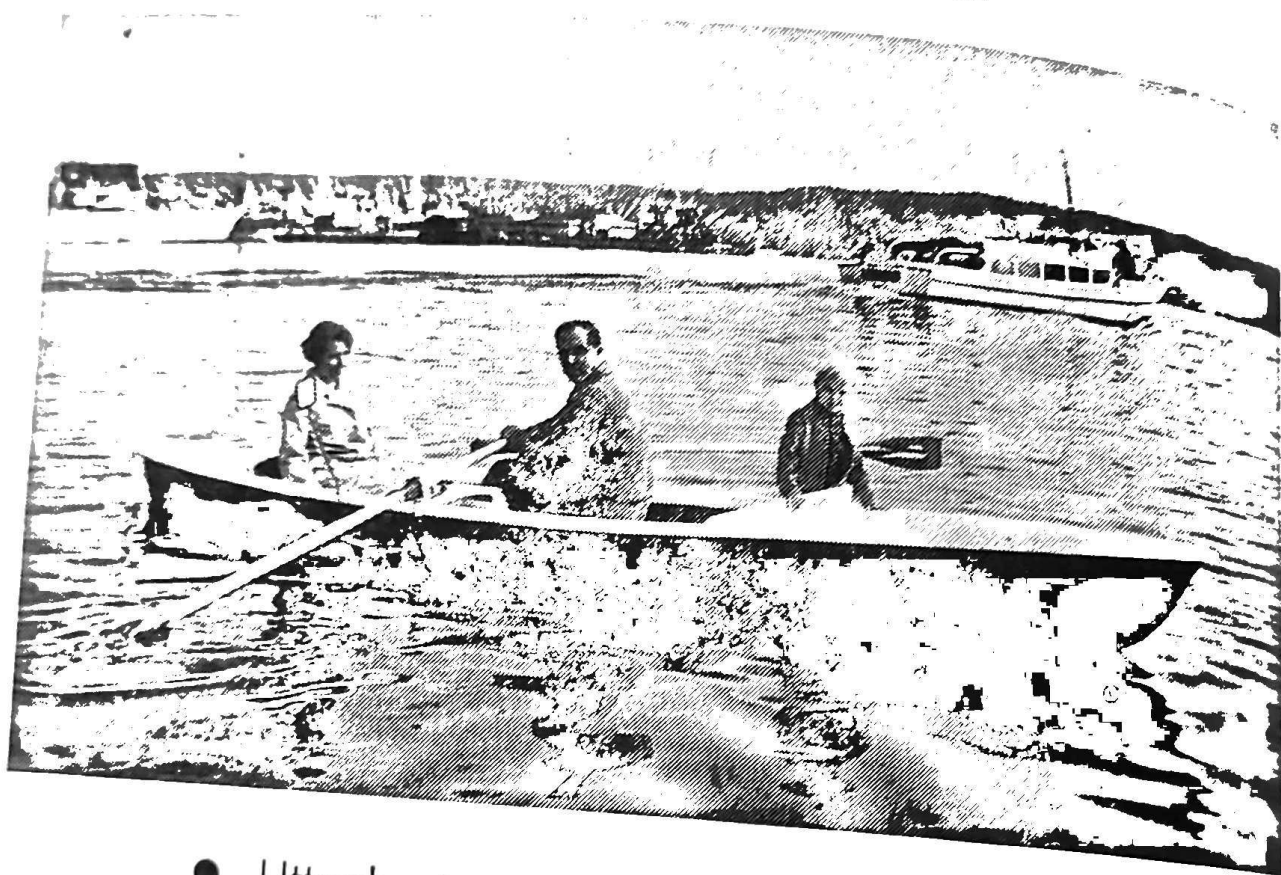
Rostedsgt. 8, Oslo 1
Tlf. 20 77 27 - 20 76 97

hokuspokus

folkerobåt

Mønsterbeskyttet i flere land

- Uttagbart roapparat med glidesete, flyttbart i lengderetning.
- Tørrtrening v. montering av friksjonselementer istedet for åregafler.
- Aluminium årer, ny konstruksjon.

Gi Deres legeme den rette TRIM, ro hele året.

**NORSK FLYINDUSTRI A/S,
FORNEBU**

Telefon Oslo 53 39 90

Be om brosjyre!

SYSTEMMØBLER

for kontoret.

ARKIVSKAP - OG SYSTEMER.

KONTORUTSTYR A/s

KONGENSGATE 15 - TELF. 42 53 78 - 41 45 13

E. Vollestad Parkettsliperi

Jac. Aalls gt. 15 - Tlf. 60 77 87

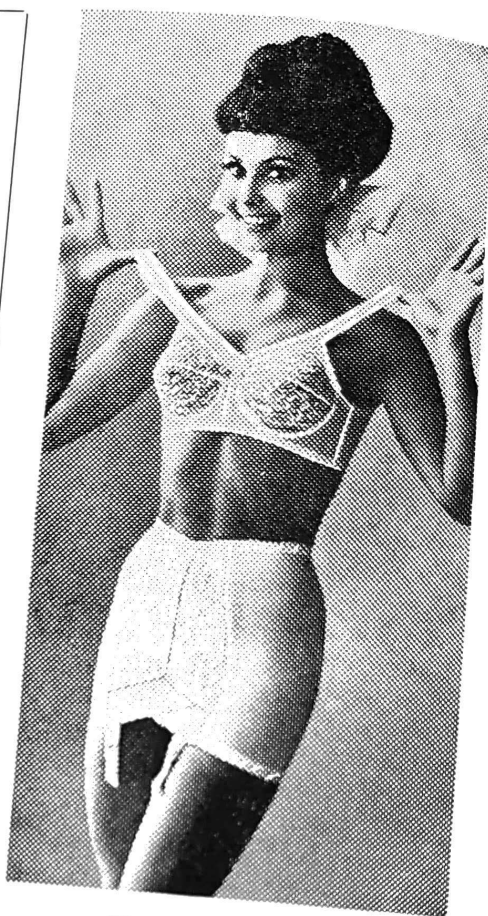
Sliping - Lakkering - Boning
Legging av vinyl

Moderne støvsugende maskiner

ARBEIDET GARANTERES

Øker
mest!

VG

En fri følelse

fordi OKKO STRETCH behå
sitter så godt med de be-
rømte stretchseler som hver-
ken tvinner seg eller skjærer
i skuldrene.

Og så BABY TRYLL da,
hofteholderen med den gode
bevegelighet. Lycra nettela-
stikk i siden og brodert front.

Det lille lebe

- på talefot med Deres

I det daglige arbeid
med myntfot, rente
Det viktigste begre
er allikevel «talefot
- den gode kontak
hver enkelt kunde
Som sparebank en
utstrekning familie
enkeltes bank.
Kunden kan spille
registret av de tje
moderne bank t
Også når det g
Ja, hver forev
samvittigh
«Vi låner»

BILSENTER

**Tenk FIAT
Prøv FIAT
Kjøp FIAT**

— og søk bilfornuft og
god behandling hos oss!

GULBRANDSEN A/S

BILFORRETNING - BILVERKSTED

Ensjøvn. 9 • Tlf. 67 53 94

Grønlandsleiret 47 • Tlf. 67 73 21 • 67 75 14

- på telefot med Deres bank

I det daglige arbeider vi bl. a.
med myntfot, rentefot.

Det viktigste begrep
er allikevel «talefot»

— den gode kontakt med
hver enkelt kunde.

Som sparebank er vi i stor
utstrekning familiens og den
enkeltes bank.

Kunden kan spille på hele
registret av de tjenester en
moderne bank tilbyr idag.

Også når det gjelder lån?

Ja, hver forespørsel blir
samvittighetsfullt behandlet.

«Vi låner øre — til lån av kroner.»

Oslo Sparebank

Når det gjelder

KOFFERTER
BAGGER
VESKER
MAPPER
PARAPLYER

ta en titt på utvalget hos

A. Nilsen A/S
FROGNERVEIEN 4, OSLO
Tlf. 44 05 92

*Spesialforretning i reiseutstyr
og lærvarer*

OSLO
NIVE

AKERS SPAREBANK

Vinderen Bok- og Papirhandel

ALT I BØKER

Vinderen

Telefon 69 91 51

Vi ønsker Dem velkommen til vår

KJOLESALONG

Kåper - Drakter - Kjoler - Draktkjoler - Skjørt
Bluser - Skjerf - Vanter - Strømper - Smykker.
Utvalget er stort.

LA FEMME CHIC

Ullevålsveien 16 - Tlf. 60 70 28

A/S NORSK VAKTSELSKAP

Langesgt. 4 - Sentralbord 41 00 35 (hele døgnet)

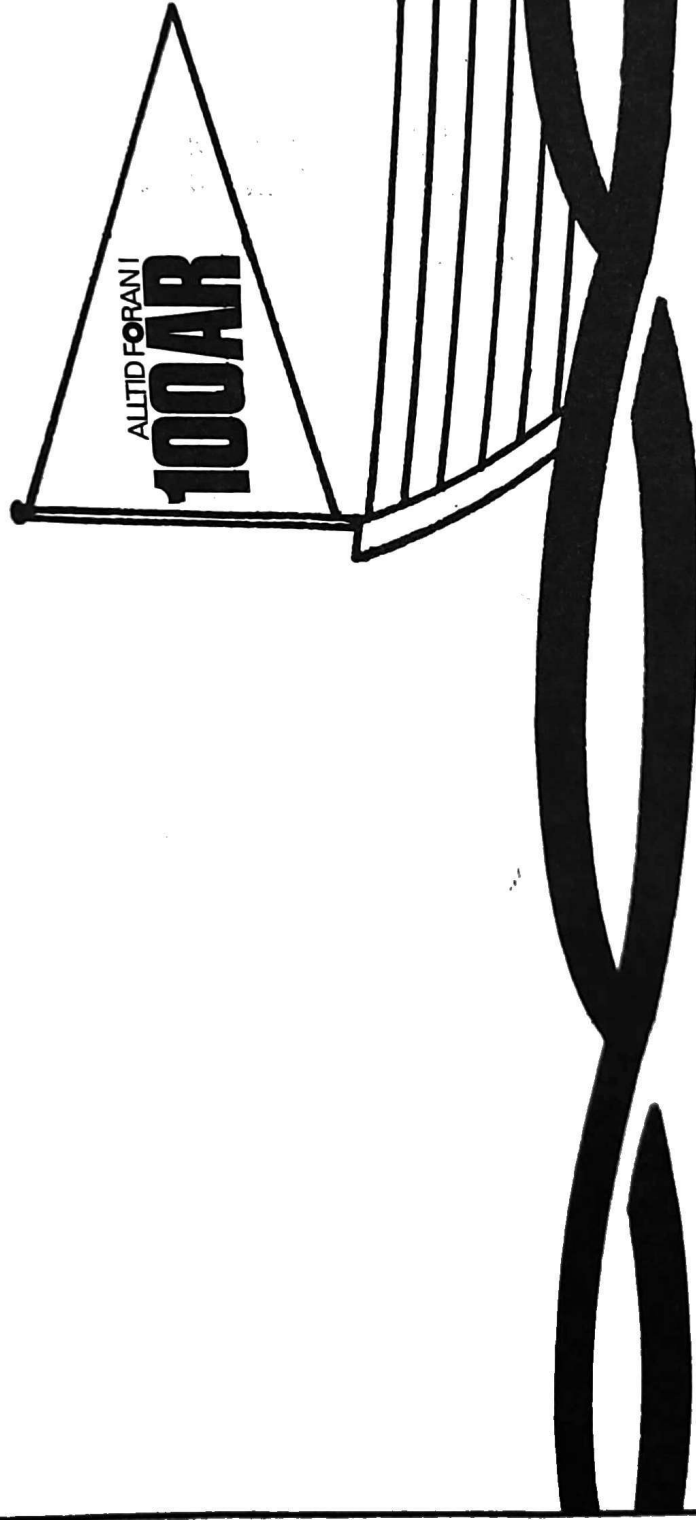

Henry L. Bjerke

DAME- OG HERRESKREDDER

Ø. Slottsgt. 5 - OSLO 1 - Tlf. 42 31 21

Dagbladet

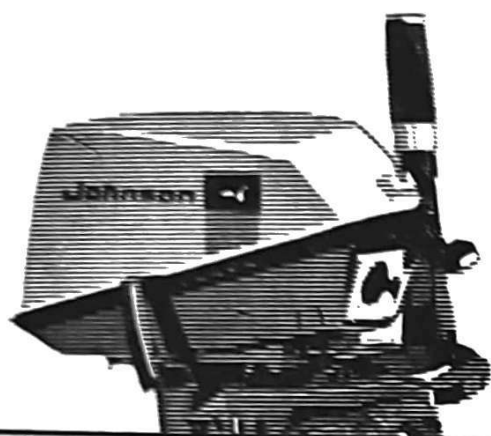

A/S Forsikringsselskabet

VIKING

forsikrer alt — over alt

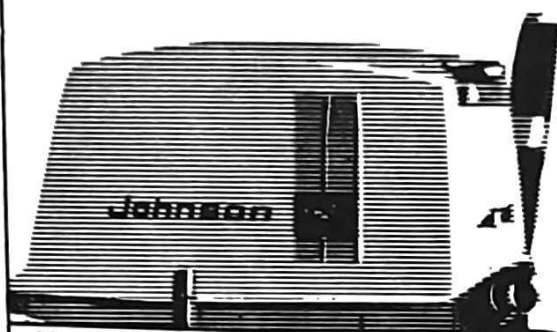
Johnson SERVICE!

Kjøper De en Johnson utenbordsmotor, er De sikret kyndig service nær sagt over hele Norge. Johnson har nemlig landets best utbygde service-nett med over 120 forhandlere - og vi er en av dem. Vi vet hvilket stell og ettersyn Deres Johnson-motor skal ha. Kjøp Johnson hos oss - nyt godt av Norges beste outboardservice!

Johnson KJØRES NÅ MED TRAKTORBENSIN!

Kjøp Johnson utenbordsmotor og spar halvparten av driftsutgiftene. Eller kjør dobbelt så langt for like meget som andre utenbordsmotorer drevet med vanlig, dyr bensin. Nå kan De, mot et lite tillegg i prisen, få innbygd godkjent spesialforgasser for traktorbensin til Johnson i motorstørrelsene 15 HK til og med 40 HK. Nok en grunn til at Johnson kan kjøre lenger for mindre. Kontakt oss for demonstrasjon - vi er autorisert Johnson-forhandler.

IMPORTØR:

WESWITCO A/S

Olaf Schous vei 4, Oslo 5 - Tlf. 22 55 60

Flotte tak...

A propos tak -
Bruk **NORIT** takpapp
så vil De få det beste tak

EDUARD FETT & CO.
Høienhall Fabriker
Etablert 1871 - Oslo

Selv
den
minste
ting

går gjennom ØSTLANDETS BLAD
— SKI —

Det lønner seg å holde kontakten
med distriktets største avis!

Østlandets Blads trykkeri, Ski